

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2011. október 25.*

A T-190/08. sz. ügyben,

a **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)** (székhelye: Cseljabinszk [Oroszország]),

a **Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)** (székhelye: Novokuznyeck [Oroszország])

(képviseli őket: P. Vander Schueren ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli kezdetben: J.-P. Hix, később: J.-P. Hix és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítők kezdetben: G. Berrisch és G. Wolf, később: G. Berrisch ügyvédek)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviseli kezdetben: H. van Vliet és Ritzné Talabér K., később: H. van Vliet és M. França, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a Kínai Népköztársaságból, Egyiptomból, Kazahsztánból, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból és Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámról, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2008. február 25-i 172/2008/EK tanácsi rendelet (HL L 55., 6. o.) abban a részében történő részleges megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amelyben az a felpereseket érinti,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és S. Soldevila Fragoso bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. május 18-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperesek, a Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) és a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) Oroszországban székhellyel rendelkező két társaság, amelyek tevékenységét a ferroszilícium előállítása képezi. A perbeli tényállás megvalósulása idején e két társaságnak az Európai Közösségen belüli értékesítései kapcsolt társaságok közvetítésével történtek.

- 2 Az Euroalliages (a ferroötvözet-gyártó gazdasági ágazat összekötő bizottsága) 2006. október 16-án benyújtott panaszát követően az Európai Közösségek Bizottsága az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, módosított 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) (amelynek helyébe az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 343., 51. o., a következő helyesbítéssel: HL 2010. L 22., 7. o.] lépett), különösen pedig az alaprendelet 5. cikke (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 5. cikke lépett) alapján dömpingellenes eljárást indított a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból, Kínából, Egyiptomból, Kazahsztánból és Oroszországból származó ferroszilícium behozataltól illetően. Az eljárás megindításáról szóló közleményt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2006. november 30-i számában (HL C 291., 34. o.) tették közzé. A dömpinggel

és a kárral kapcsolatos vizsgálat a 2005. október 1-jétől 2006. szeptember 30-áig terjedő időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) irányult. A kár elemzése keretében végzett tendenciavizsgálat a 2003 januárjától a vizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: vizsgált időszak) irányult.

- 3 Ezen eljárás keretében a felperesek és kapcsolt vállalkozásaik 2007. január 15-én benyújtották a Bizottság dömpingellenes kérdőívére adott válaszaikat. Ugyanezen időpontban észrevételeket is előterjesztettek a kárral, az állítólagos kár és a vitatott behozatal közötti okozati összefüggéssel, valamint a dömpingellenes eljárás megindításának jogszerűségével kapcsolatban (a továbbiakban: kárral kapcsolatos észrevételek).
- 4 A Bizottság 2007. május 2-ától 7-éig látogatást tett a felperesek és kapcsolt vállalkozásaik helyiségeiben annak érdekében, hogy az általuk előadott adatok helytállóságát ellenőrizze.
- 5 2007. június 5-én kihallgatásra került sor a Bizottság helyiségeiben, amelynek során a felperesek kifejtették a kárral, a kár és a dömping tárgyát képező behozatal közötti okozati összefüggéssel, valamint a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló határozat jogszerűségével kapcsolatos álláspontjukat. Az okozati összefüggéssel kapcsolatban a felperesek a kihallgatás során hangsúlyozták az acél iránti kereslet és a termelési költségek, különösen az energiaköltségek szerepét, továbbá az egyes közösségi termelők által önként meghozott azon döntést, hogy egyéb termékek előállítására szakosodnak, bizonyos esetekben pedig megszüntetik a ferroszilícium termelését.
- 6 A Bizottság 2007. augusztus 29-én kihirdette a Kínai Népköztársaságból, Egyiptomból, Kazahsztánból, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból és Oroszországból származó ferroszilícium importjára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2007. augusztus 28-i 994/2006/EK rendeletet (HL L 223., 1. o.; a továbbiakban: átmeneti rendelet). Az átmeneti rendelet többek között átmeneti

dömpingellenes vámot vetett ki, amelynek mértékét a felperesek termékei vonatkozásában 22,8%-ban határozta meg.

- 7 A Bizottság a 2007. augusztus 30-án kelt levélben közölte a felperesekkel azokat a lényeges tényeket és szempontokat, amelyek alapján az átmeneti intézkedéseket elfogadta (a továbbiakban: átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum). A Bizottság a 2007. szeptember 10-én kelt levélben kiegészítést jutattott el a felperesekhez az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentummal kapcsolatban, amely konkrétan a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló határozat jogszerűségének kérdésére vonatkozott (a továbbiakban: kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum).

- 8 A felperesek 2007. október 1-jén előterjesztették az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentummal és a kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentummal kapcsolatos észrevételeiket. Ezen észrevételekben megismételték a kár meghatározásával, az e kár és a dömping tárgyat képező behozatal közötti okozati összefüggés fennállásával, valamint a dömpingellenes eljárás megindításának jogszerűségével kapcsolatos érveiket. Ezenkívül egyrészt azt állították, hogy az exportár számítása hibás volt, mivel a kapcsolt importőr e számítás keretében alkalmazott haszonkulcsát túlértékelték, másrészt pedig, hogy a velük szemben „hátrányos megkülönböztetést” alkalmaztak, mivel az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot már előbb közzölték a Silmak Ltd-vel, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban székhellyel rendelkező ferroszilícium-termelővel.

- 9 A Bizottság 2007. december 18-án azokat a lényeges tényeket és szempontokat tartalmazó levelet küldött a felpereseknek, amelyek alapján végleges intézkedések elfogadására irányuló javaslatot készült tenni (a továbbiakban: végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum). A végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum részét képezte az a melléklet, amely konkrétan a CHEMK-re vonatkozott (a továbbiakban: konkrétan a CHEMK-re vonatkozó végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum). A Bizottság a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban fenntartotta a kárral és az okozati összefüggéssel kapcsolatos következtetéseit. Az exportár számításával

kapcsolatban a Bizottság megmagyarázta, hogy az említett ár képzése során alkalmazott haszonkulcsot akként helyesbítette, hogy már nem a felperesekhez kapcsolt importőr által elért haszonkulcsot vette alapul, hanem egy nem kapcsolt importőr feltételezett haszonkulcsát. Ezzel szemben a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban a Bizottság nem foglalkozott a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló határozat jogszerűségének kérdésével, továbbá nem érintette a felperesek által felhozott, az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumnak a Silmak részére történő előzetes hozzáférhetővé tételével kapcsolatos problémát.

- 10 A felperesek a 2008. január 27-én a Bizottsághoz intézett levélben terjesztették elő a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentummal kapcsolatos észrevételeiket. Hasonlóan az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra vonatkozó észrevételekhez, a felperesek az utóbbi észrevételekben is terjedelmes okfejtéseket vezettek le a kár meghatározásával, valamint az állítólagos kár és a dömping tárgyát képező behozatal közötti okozati összefüggéssel kapcsolatos kérdéstről. Ezekben az észrevételekben ráadásul vitatták az exportár képzése keretében figyelembe veendő haszonkulcs számításának új módszerét.
- 11 A felperesek 2008. február 8-án az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése lépett) alapján a dömpingellenes intézkedések felfüggesztése iránti kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz.
- 12 Az Európai Unió Tanácsa 2008. február 25-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból, Egyiptomból, Kazahsztánból, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból és Oroszországból származó ferroszilícium behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámról, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2008. február 25-i 172/2008/EK rendeletet (HL L 55., 6. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet). A megtámadott rendelet 1. cikke a felperesek termékeinek közösségi határparitáson számított, vámkezelés előtti, nettó áaira alkalmazandó végleges, dömpingellenes vámtételt 22,7%-ban állapította meg.

- 13 A Bizottság a 2008. február 28-án kelt levélben elutasította a felperesek felfüggesztés iránti kérelmét.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2008. május 14-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet. A kereset tárgya nem csupán a megtámadott rendelet megsemmisítése volt, hanem – másodlagosan – a felperesek által a dömping-ellenes vám felfüggesztése iránt a 2008. február 8-i levélben a Bizottsághoz benyújtott kérelem elutasításáról szóló, 2008. február 28-i bizottsági határozat megsemmisítése is. E kereset a Tanács és a Bizottság ellen irányult.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2008. május 30-án benyújtott beadványukban a felperesek pervezető intézkedés elfogadása és bizonyítási eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztettek elő.
- 16 A Törvényszék Hivatalához 2008. szeptember 19-én benyújtott beadványában a Bizottság a 2008. február 28-i határozatának megsemmisítése iránti kérelemmel kapcsolatban elfogadhatatlansági kifogást emelt. A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a Bizottság a jelen eljárásba történő beavatkozás engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő a Tanács kérelmeinek támogatása végett arra az esetre, ha a Törvényszék a keresetet elfogadhatatlannak nyilvánítaná annyiban, amennyiben az az említett határozat ellen irányul.
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2009. január 12-én benyújtott beadványukban a felperesek előterjesztették a fenti elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeiket.

- 18 A Törvényszék (második tanács) a T-190/08. sz., CHEMK és KF kontra Tanács és Bizottság ügyben 2009. május 12-én hozott végzésében (az EBHT-ban nem tették közzé) elfogadhatatlanként elutasította a keresetet abban a részében, amelyben az a 2008. február 28-i bizottsági határozat ellen irányult. A Törvényszék ugyanezen végzésben engedélyezte a Bizottság beavatkozását a Tanács kereseti kérelmeinek támogatása céljából.
- 19 A Bizottság 2009. június 26-án kelt levelében arról tájékoztatta a Törvényszéket, hogy lemond a beavatkozási beadvány benyújtásáról, a tárgyaláson azonban részt vesz.
- 20 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- a felpereseket érintő részben semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 21 A Tanács, amelyet a Bizottság támogat, azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- ²² Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap keretében a felperesek az exportár meghatározását vitatják. A második jogalap a Silmak árra vonatkozó kötelezettségvállalásának felajánlását érinti. A harmadik jogalap keretében a felperesek a kár meghatározását vitatják. A negyedik jogalap keretében a felperesek a dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés meghatározását vonják kétségbe. Végül az ötödik jogalap keretében a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem adott helyt azon kérelmeknek, amelyekben a panasszal kapcsolatban további nem bizalmas felvilágosítást kértek.

1. Az exportár képzése keretében névleges haszonkulcs alkalmazására alapított első jogalapról

Az első jogalapnak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított első részéről

A felek érvei

- ²³ A felperesek azt állítják, hogy a Tanács az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikkének (9) bekezdése lépett) értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben úgy ítélte meg, hogy e cikk

értelmében a nem kapcsolt importőrök névleges haszonkulcsát, nem pedig a kapcsolt importőrök valódi haszonkulcsát volt köteles alkalmazni. A felperesek szerint, jóllehet az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése nem ír elő konkrét módszert az ésszerű haszonkulcs meghatározására, e rendelkezés nem tiltja meg a Tanácsnak, hogy a kapcsolt importőrök valódi haszonkulcsát vegye alapul, mint azt az intézmény korábbi gyakorlata is bizonyítja. Mindazonáltal sem az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése, sem pedig az állítólagos korábbi gyakorlat nem kötelezi jogilag a Tanácsot arra, hogy a nem kapcsolt importőrök haszonkulcsát alkalmazza.

- 24 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érvelését.

A Törvényszék álláspontja

- 25 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikkének (8) bekezdése lépett) akként rendelkezik, hogy az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének első albekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikke (9) bekezdésének első albekezdése lépett) szerint azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére, vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

- 26 Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdéséből tehát az következik, hogy a Bizottság és a Tanács két esetben állapíthatja meg, hogy az exportár nem megbízható, vagyis akkor, ha kapcsolat áll fenn az exportőr és az importőr vagy valamely harmadik személy között, valamint akkor, ha kompenzációs megállapodás jött létre az exportőr és az importőr vagy valamely harmadik személy között. Ezen eseteken kívül, amennyiben van exportár, az intézmények a dömping megállapítása során kötelesek ezen exportárból kiindulni (a Törvényszék T-88/98. sz., Kundan és Tata kontra Tanács ügyben 2002. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4897. o.] 49. pontja).
- 27 Még meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének második albekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikke (9) bekezdésének második albekezdése lépett) szerint, amennyiben az exportár képzése az első független vevővel szemben alkalmazott ár alapján vagy bármilyen más ésszerű alapon történik, az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani a közösségi határnál megbízható exportár megállapítása érdekében. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének harmadik albekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 2. cikke (9) bekezdésének harmadik albekezdése lépett) akként rendelkezik, hogy azok a költségek, amelyek vonatkozásában kiigazítást kell végrehajtani, magukban foglalják az értékesítési költségek, az adminisztratív költségek és egyéb általános költségek, valamint a haszonkulcs vonatkozásában ésszerűen elfogadható haszonrét.
- 28 Jóllehet az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése akként rendelkezik, hogy a haszonkulcs vonatkozásában kiigazítást kell végrehajtani, e rendelkezés – mint ahogy azt a felek állítják – nem szabályozza az említett haszonkulcs számításának vagy meghatározásának módszerét. E rendelkezés arra szorítkozik, hogy a kiigazítás tárgyát képező haszonkulcs ésszerű jellegére utal.
- 29 Az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben kapcsolat áll fenn a termelő és a Közösségbe behozatalt végző importőr között, az ilyen ésszerű haszonkulcsot nem a kapcsolatban álló termelőtől származó olyan adatok alapján kell számítani, amelyeket befolyásolhat e kapcsolat, hanem a független importőrtől származó adatok alapján (az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező,

dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1984. július 23-i 2176/84/EGK tanácsi rendelet [HL L 201., 1. o.] 2. cikke (8) bekezdésének b) pontjával – amely lényegében megegyezik az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével – kapcsolatban lásd a Bíróság 273/85. és 107/86. sz., Silver Seiko és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1988. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 5927. o.] 25. pontját, valamint a 277/85. és 300/85. sz., Canon és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1988. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 5731. o.] 32. pontját).

- 30 Következésképpen, az eddigiekre tekintettel az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az választási lehetőséget biztosít az intézményeknek a kapcsolt importőr valódi haszonkulcsának vagy a nem kapcsolt importőrök névleges haszonkulcsának alkalmazása között, az egyetlen megkötés ezzel kapcsolatban pedig az, hogy a haszonkulcs ésszerű legyen.
- 31 Ezen elvek alapján kell megvizsgálni a felperesek azon állítását, mely szerint a Tanács az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot.
- 32 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy nem vitatott a felek között, hogy a felperesek által előállított ferroszilícium értékesítése a vizsgálati időszakban kapcsolt társaságok közvetítésével történt. Következésképpen az intézményekre nem vonatkozott az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti azon kötelezettség, hogy a valódi exportárból, vagyis abból az árból induljanak ki, amelyet a Közösségbe történő kivitel céljából értékesített termékért ténylegesen fizettek. Épp ellenkezőleg, a jelen esetben lehetőség volt az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének alkalmazására, vagyis az exportár képzésére, ami magában foglalja azt is, hogy az intézmények szabadon választhattak bármely olyan módszer közül, amely lehetővé tette az ésszerű haszonkulcs meghatározását.

- 33 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy a felperesek nem vitatják e következtetést. Épp ellenkezőleg, azt állítják, hogy az intézmények választhattak a független importőr által alkalmazott névleges haszonkulcs vagy a kapcsolt importőr által alkalmazott valódi haszonkulcs között. Ugyanakkor, mint azt a Törvényszék által pervezető intézkedés keretében nekik feltett kérdésre adott válaszként előadták, álláspontjuk szerint az intézmények által mind a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontjában, mind pedig a megtámadott rendelet (41) preambulumbekkezdésében használt megfogalmazásból az következik, hogy az intézmények úgy vélték, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján az exportár számítása keretében a független importőr által alkalmazott névleges haszonkulcsot kötelesek alkalmazni.
- 34 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontjának és a megtámadott rendelet (41) preambulumbekkezdésének megfogalmazása nem támasztja alá a felperesek állítását. Az intézmények ugyanis e szövegekben azt állítják, hogy az állandó gyakorlat szerint az alkalmazott haszonnak a független importőrök által elért haszonon kell alapulnia. Ez az állítás semmilyen módon nem szól olyan kötelezettségről, hogy a független importőr névleges haszonkulcsát kellene alapul venni. Ez az állítás csupán az intézmények azon szokására utal, amelynek értelmében általában e haszonkulcsot alkalmazzák az exportár számítása során akkor, ha az exportőr és az importőr között kapcsolat áll fenn.
- 35 A végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontjának és a megtámadott rendelet (41) preambulumbekkezdésének ezen értelmezését – amelynek értelmében az intézmények csupán arra a szokásra szándékoztak utalni, amelyet az adott körülményektől függően vagy követnek, vagy nem – megerősíti az intézmények azon korábbi gyakorlata, amelyet a beadványaikban maguk a felperesek ismertettek. Így a felperesek a Japánból származó, gördülőcsapágyakhoz való csapágytokok vonatkozásában ideiglenes vám jogcímén biztosított összegek végleges beszedéséről és végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1987. február 5-i 374/87/EGK tanácsi rendeletre (HL L 35., 32. o.) hivatkoznak, amely rendeletben a Tanács az exportár képzése során a kapcsolt importőrök által alkalmazott valódi haszonkulcsot vette alapul.

- 36 Az eddigiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a nem kapcsolt importőrök névleges haszonkulcsának alapulvétele nem abból ered, hogy az intézmények kötelezőnek ítélték volna annak alkalmazását, hanem abból, hogy az intézmények a nem kapcsolt importőrök haszonkulcsának alkalmazása mellett döntöttek, mivel a kapcsolt importőrök haszonkulcsát torzította a kapcsolt társaságok közötti transzferár.
- 37 Ebből következik, hogy a felperesek állításával ellentétben a Tanács ezzel összefüggésben nem alkalmazta tévesen a jogot.
- 38 A teljesség kedvéért emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézmények a kereskedelmi védelmi intézkedések területén széles körű diszkrecionális jogkörrel rendelkeznek, vagyis az uniós bíróság csak korlátozott bírósági felülvizsgálatot gyakorolhat (a Törvényszék T-97/95. sz., Sinochem kontra Tanács ügyben 1998. január 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-85. o.] 51. pontja, valamint a T-118/96. sz., Thai Bicycle kontra Tanács ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2991. o.] 32. és 33. pontja). Az ésszerű haszonkulcs meghatározása ezen ítélkezési gyakorlat alkalmazása szempontjából nem képez kivételt, mivel szükségképpen összetett gazdasági mérlegeléseket foglal magában (lásd analógia útján a Törvényszék T-51/96. sz., Miwon kontra Tanács ügyben 2000. március 30-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1841. o.] 42. pontját, valamint a fenti 26. pontban hivatkozott Kundan és Tata kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontját).
- 39 Márpedig az első jogalap jelenleg vizsgált részében a felperesek annak előadására szorítkoznak, hogy a Tanács az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen úgy ítélte meg, hogy a független importőrök névleges haszonkulcsát volt köteles alkalmazni, miközben e rendelkezés nem tiltja a kapcsolt importőrök valódi haszonkulcsának alkalmazását; viszont soha nem próbálják bizonyítani, hogy az intézmények nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek volna el azáltal, hogy ténylegesen úgy döntöttek, hogy a kapcsolt importőr valódi haszonkulcsának alkalmazása helyett e névleges haszonkulcsot alkalmazzák.

40 Következésképpen az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második részéről

A felek érvei

41 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettséget, amennyiben megfelelő indokolás nélkül úgy döntött, hogy megtagadja a felperesekhez kapcsolt importőr valódi haszonkulcsának alkalmazását, és azon névleges haszonkulcs alapján képezi az exportárat, amelyet a független importőr ért volna el.

42 Egyrészt ugyanis a Tanács soha nem közölte a felperesekkel azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a felperesekhez kapcsolt importőr által ténylegesen elért haszon kevésbé volt ésszerű, mint a nem kapcsolt importőrök haszonkulcsai alapján megállapított névleges haszonkulcs. Másrészt az EK 253. cikk alapján nem minősül megfelelő magyarázatnak az, ha a Tanács egyszerűen utal azon korábbi gyakorlatára, hogy a nem kapcsolt importőrök haszonkulcsára hivatkozva meghatározott névleges haszonkulcsot alkalmazza.

43 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érvelését.

A Törvényszék álláspontja

- 44 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EK 253. cikk által megkövetelt indokolásnak világosan és félreérthetetlenül be kell mutatnia a kifogásolt jogi aktust elfogadó uniós hatóság érvelését, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, illetve hogy az uniós bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (a Bíróság C-76/01. P. sz., Eurocoton és társai kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-10091. o.] 88. pontja, valamint a Törvényszék T-48/96. sz., Acme kontra Tanács ügyben 1999. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3089. o.] 141. pontja).
- 45 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a Tanács a rendelet indokolásában nem köteles válaszolni az érdekeltek által a közigazgatási eljárás során hivatkozott minden ténybeli és jogkérdésre (a Törvényszék T-171/97. sz., Swedish Match Philippines kontra Tanács ügyben 1999. október 20-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3241. o.] 82. pontja). Nem követelmény az sem, hogy az indokolás a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel az indokolási kötelezettséget különösen a jogi aktus kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell mérlegelni (a Törvényszék T-164/94. sz., Ferchimex kontra Bizottság ügyben 1995. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2681. o.] 118. pontja). Elegendő, ha a Tanács azokat a tényeket és jogi megfontolásokat ismerteti, amelyeknek a határozat főbb tartalmi elemei vonatkozásában különös jelentősége van (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-387/94. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-961. o.] 103. és 104. pontját).
- 46 Jelen esetben a Tanács a megtámadott rendelet (41) preambulumbekzdésében, valamint a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontjában kifejtette először is, hogy az átmeneti szakaszban az exportár képzéséhez figyelembe vett haszon az érintett kapcsolt importőr haszna volt, másodsor, hogy az uniós intézmények állandó gyakorlata szerint az alkalmazott haszonnak a független importőrök által elért haszon kell alapulnia, harmadszor pedig, hogy az átmeneti szakaszban alkalmazott

haszonkulcsot tehát helyesbíteni kellett, ami az alapul vett haszon enyhe emelésében nyilvánult meg, miközben a felperesek azt állították, hogy a Tanács túlbecsülte a haszon mértékét.

⁴⁷ A felperesek állításával ellentétben a megtámadott rendelet (41) preambulumbekzdéséből és a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontjából világosan és félreérthetetlenül kiderül, hogy az intézmények által a végleges dömpingellenes intézkedések elfogadásának szakaszában meghozott, a felperesekhez kapcsolt importőr valódi haszonkulcsának alapulvételét megtagadó és az exportárat azon névleges haszonkulcs alapján képező határozat, amelyet egy független importőr ért volna el, a felperesek és az importőrük között fennálló kapcsolat közvetlen következménye. Az intézmények ezáltal azt jelezték a felpereseknek, hogy megítélésük szerint ésszerűbb volt a nem kapcsolt importőrök névleges haszonkulcsát alkalmazni, mint a kapcsolt importőrök haszonkulcsát.

⁴⁸ Továbbá meg kell jegyezni, hogy a felperesek a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben vitatták az intézmények névleges haszonkulcs alkalmazására irányuló döntését, bizonyítva ezzel, hogy teljes mértékben megértették az intézmények okfejtését, és módjukban állt védeni a jogaikat. Különösen, először is kifejtették azokat az okokat, amelyek alapján úgy vélték, hogy jelen esetben nem volt célszerű a nem kapcsolt társaság haszonkulcsának alkalmazása. Másodszor előadták, hogy a kapcsolt importőr valódi haszonkulcsa megbízható és ésszerű volt. Harmadszor azt állították, hogy még ha a Bizottság állandó gyakorlata valóban az is, hogy a független importőr névleges haszonkulcsát veszi alapul, az alaprendelet egyetlen rendelkezése sem zárja ki, hogy a Bizottság valamely kapcsolt társaság valódi haszonkulcsából induljon ki.

⁴⁹ Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalapnak a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított harmadik részéről

A felek érvei

- 50 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette a védelemhez való jogukat, mivel az indokolás hiánya következtében nem tudták hatékonyan megvédeni érdekeiket. Így a Tanács az ellenkérelem benyújtása előtt soha nem ajánlotta fel a felpereseknek azt a lehetőséget, hogy a névleges haszonkulcs alkalmazásának alátámasztása érdekében a Tanács által előadott érvelésre vonatkozóan észrevételeket tegyenek. Különösen, a Tanács csak az ellenkérelem előterjesztésének szakaszában adott magyarázatot az átmeneti rendelet szakaszában, a valódi haszonkulcs meghatározása során elkövetett azon hiba természetéről, amelyről a felpereseket csak 2008. március 3-án, a megtámadott rendelet elfogadását követően tájékoztatták.
- 51 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érvelését.

A Törvényszék álláspontja

- 52 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a védelemhez való jogból fakadó követelmények nemcsak a szankció kiszabásával fenyegető eljárások keretében állnak fenn, hanem az olyan, dömpingellenes rendeletek elfogadását megelőző vizsgálati eljárások során is, amelyek az érdekelt vállalkozásokat közvetlenül és személyükben érinthetik, és részükre hátrányos következményekkel járhatnak (a Bíróság C-49/88. sz., Al-Jubail

Fertilizer kontra Tanács ügyben 1991. június 27-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-3187. o.] 15. pontja). Különösen, az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsék álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és jelentőségéről, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhasznált bizonyítékokról (a fent hivatkozott Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ügyben hozott ítélet 17. pontja).

- 53 E megfontolások alapján kell megvizsgálni, hogy a Tanács megsértette-e a felperesek védelemhez való jogát.
- 54 Először is, a felperesek azon érvével kapcsolatban, mely szerint a Tanács az ellenkérelem benyújtása előtt soha nem ajánlotta fel nekik azt a lehetőséget, hogy a névleges haszonkulcs alkalmazásának alátámasztása érdekében a Tanács által előadott érvelésre vonatkozóan észrevételeket tegyenek, emlékeztetni kell arra, mint az a fenti 47. és 48. pontban már megállapítást nyert, hogy mind a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 41. pontja, mind pedig a megtámadott rendelet (41) preambulumbekzdése világosan és egyértelműen kifejtette, hogy az intézmények azon határozata, amely megtagadta a felperesekhez kapcsolt importőr valódi haszonkulcsának alapulvételét, a felperesek és az importőrük között fennálló kapcsolat közvetlen következménye volt. Ezenkívül a felperesek a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben vitatták az intézmények azon döntését, hogy névleges haszonkulcsot alkalmazzanak. Ebből következik, hogy a felperesek számára nem csak hogy lehetővé tették a névleges haszonkulcs alkalmazásával kapcsolatos álláspontjuk érdemi kifejtését, hanem ezzel összefüggésben ténylegesen ki is fejtették az álláspontjukat.
- 55 A felperesek azon érvével kapcsolatban, mely szerint a Tanács az ellenkérelem előterjesztése előtt nem adott nekik semmilyen magyarázatot a valódi haszonkulcs meghatározása során elkövetett hiba jellegéről, meg kell jegyezni, hogy a Tanács az

átmeneti dömpingellenes intézkedések megállapítása keretében a valódi haszonkulcsot használta az exportár képzéséhez. Ezzel szemben a megtámadott rendelet (41) preambulumbekkezdéséből kiderül, hogy a végleges dömpingellenes intézkedések megállapításának szakaszában már névleges haszonkulcsot alkalmazott. Márpedig a felperesek nem bizonyították, hogy azok a magyarázatok, amelyeket megítélésük szerint későn kaptak, a megtámadott rendelet elfogadása keretében mennyiben lettek volna relevánsak az érdekeik védelme szempontjából.

- 56 Ebből következik, hogy a felperesek védelemhez való jogát semmilyen módon nem sértették meg.
- 57 Következésképpen az első jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalaphoz a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított negyedik részéről

A felek érvei

- 58 A felperesek a válaszukban azt állítják, hogy a Tanács nem tett eleget a gondossági kötelezettségének, és megsértette a gondos ügyintézés elvét. Az ellenkérelemből ugyanis kiderül, hogy a Tanács olyan nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amelyet a

felperesek a keresetlevelükben annak következtében nem kifogásolhattak, hogy a Tanács nem vizsgálta meg időben az érveiket.

59 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érvelését.

A Törvényszék álláspontja

60 Az Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése alapján, amely az említett alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) és d) pontja alapján a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a felperes kérelmeit és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését és a Törvényszék számára a keresetről való határozathozatalt. A jobbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon (a Törvényszék T-195/95. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. május 6-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-679. o.] 20. pontja, valamint a T-19/01. sz., Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben 2005. február 3-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-315. o.] 64. pontja).

61 Márpedig azok a ténybeli és jogi elemek, amelyekkel a felperesek a jelen kifogást próbálják alátámasztani, nem derülnek ki érthető módon a beadványaikból. Így azt állítják, hogy mivel a Tanács nem vizsgálta meg időben az érveiket, nem állt módjukban kifogásolni a nyilvánvaló mérlegelési hibát. A felperesek ugyanakkor nem jelölik meg sem azt, hogy mely érvekre hivatkoznak, sem pedig azt, hogy milyen nyilvánvaló mérlegelési hibáról van szó.

- 62 Ezért az első jogalap negyedik részét mint elfogadhatatlant, következésképpen pedig az első jogalap egészét el kell utasítani.

2. A Silmak által felajánlott, arra vonatkozó kötelezettségvállalással kapcsolatos második jogalapról

A második jogalapnak az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított első részéről

A felek érvei

- 63 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az egyenlő bánásmód elvét, amennyiben az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot már előbb közölte a Silmak Ltd-vel, ezáltal lehetővé téve számára az arra vonatkozó kötelezettségvállalás felajánlását. A felperesek megjegyzik, hogy a Tanács elmulasztotta az említett dokumentumot ezzel egyidejűleg velük is közölni, miközben ők a Silmakkal azonos helyzetben voltak. Továbbá előadják, hogy a Bíróság C-323/88. sz. Sermes-ügyben 1990. július 11-én hozott ítéletének (EBHT 1988., I-3027. o.) 46. és 47. pontja szerint a „hátrányos megkülönböztetés” nem igazolható az érintett felek közötti jogállásbeli különbségek alapján, hacsak nem léteznek az e különbségeket igazoló jogszabályi alap. Márpedig maga a Tanács csak az állandó gyakorlatra, nem pedig jogi aktusra hivatkozott.
- 64 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érvelését.

A Törvényszék álláspontja

- 65 A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve egyfelől tiltja, hogy azonos tényállásokat eltérő módon, vagy eltérő tényállásokat azonos módon kezeljenek anélkül, hogy bármely objektív alapja lenne az ilyen bánásmódnak (a Bíróság C-422/02. P. sz., *Europe Chemi-Con [Deutschland] kontra Tanács* ügyben 2005. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-791. o.] 33. pontja).
- 66 Ezzel összefüggésben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a felpereseket és a Silmakot nem lehetett hasonló helyzetben lévőnek tekinteni.
- 67 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Tanács a beadványaiban kifejti, hogy az intézmények a németországi Essenben 1994. december 9-én és 10-én tartott Európai Tanács következtetéseiben, valamint az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás (HL 2004. L 84., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 54. kötet, 3. o.; a továbbiakban: STM) 36. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elveknek megfelelően jártak el. Ezen elvek szerint a Bizottság a tagjelölt országokat érintő dömpingellenes vizsgálatok tekintetében olyan állandó gyakorlatot alakított ki, amelynek értelmében az átmeneti intézkedések megállapítását hozzávetőleg két hónappal megelőzően tájékoztatja a stabilizációs és társulási tanácsot, az érintett kormányt és a termelő-exportőröket azon tényekről, amelyek alapján átmeneti intézkedések megállapítását szándékozik javasolni. A Tanács pontosítja, hogy e tájékoztatás, amely kizárólag a dömpinget alátámasztó tényekre vonatkozik, alapvetően arra irányul, hogy az exportőr számára lehetővé tegye az arra vonatkozó kötelezettségvállalás felajánlását.
- 68 A Tanács által előadottakkal azonos módon meg kell állapítani, hogy az STM 36. cikkének (2) bekezdése egyrészt akként rendelkezik, hogy a stabilizációs és társulási tanácsot dömping esetén azonnal értesíteni kell, amint megkezdték a vizsgálatot, másrészt pedig akként, hogy ha a dömping nem fejeződik be, vagy ha a stabilizációs

és társulási tanácsnak az ügyről szóló értesítésétől számított harminc napon belül nem születik más megfelelő megoldás, megfelelő intézkedéseket lehet elfogadni. E rendelkezésből következik, hogy a Bizottság, valamint a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban székhellyel rendelkező termelő-exportőrök között az átmeneti dömpingellenes intézkedések megállapítását megelőzően szükségképpen sor kellett, hogy kerüljön levélváltásokra, amelyek hiányában az e rendelkezés értelmében vett semmilyen megfelelő megoldás nem helyezhető kilátásba. E rendelkezésből ugyanezen okból az is következik, hogy a termelő-exportőröknek ismerniük kell azokat a lényeges szempontokat és tényeket, amelyek alapján az intézmények átmeneti dömpingellenes intézkedések megállapítását szándékoznak javasolni, amely ismeret hiányában e termelő-exportőrök nehezen tudnának megfelelő megoldást ajánlani.

- 69 Mivel a Silmak a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban székhellyel rendelkező termelő, a Tanács az ő javára alkalmazta e rendelkezést, így a Silmak már előbb megkapta az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot, ami lehetővé tette számára, hogy az arra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlja fel a Bizottságnak. Következésképpen az említett dokumentumnak a Silmakkal való előzetes közlése nem képezi az egyenlő bánásmód elvének megsértését, mivel e társaság – figyelembe véve az STM 36. cikke (2) bekezdésének alkalmazását – a felperesektől eltérő helyzetben volt.
- 70 E következtetést nem vonja kétségbe a felperesek által a fenti 63. pontban hivatkozott Sermes-ügyben hozott ítéletre alapított érv.
- 71 Egyrészt ugyanis – ellentétben a felperesek állításával – a Bíróság ebben az ítéletben nem jelenti ki általános érvénnyel, hogy a „hátrányos megkülönböztetés” csak azzal a feltétellel igazolható az érintett felek közötti jogállásbeli különbségek alapján, ha létezik az e különbségeket igazoló jogszabályi alap. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a felperes azt állította, hogy „hátrányos megkülönböztetést” eredményezett a német belkereskedelemre vonatkozó azon különleges rendelkezések alkalmazása, amelyek lehetővé tették, hogy a Német Demokratikus Köztársaságból a Német Szövetség

Köztársaságba irányuló exportot a dömpingellenes vám alól mentesülve teljesítsék. A Bíróság az ítéletében ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a Sermes által hivatkozott eltérő bánásmódnak jogszabályi alapját képezte a Szerződés szerves részét képező egyik jegyzőkönyv, így ez az eltérő bánásmód nem tekinthető „hátrányos megkülönböztetésnek”. Ezáltal a Bíróság csak annak kijelentésére szorított, hogy az, hogy a Szerződés szerves részét képező valamely jegyzőkönyv különleges rendelkezéseket tartalmazott a német belkereskedelemre vonatkozóan, a fenti 65. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerinti olyan objektív alapot képezett, amely igazolta a Német Demokratikus Köztársaságban székhellyel rendelkező termelő-exportőrökkel szembeni kedvezőbb bánásmódot.

72 Másrészt – és mindenestre – meg kell állapítani, hogy jelen esetben, mint azt a fenti 68. pont is kifejti, a Silmak és a felperesek közötti eltérő bánásmód alapját jogszabályi rendelkezés, vagyis az STM 36. cikkének (2) bekezdése képezte.

73 A teljesség kedvéért hangsúlyozni kell, hogy a felperesek nem bizonyították a jogilag megkövetelt módon, hogy az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum hozzáférhetővé tételével kapcsolatos „hátrányosan megkülönböztető bánásmód” megállapítása érinthette volna a megtámadott rendelet jogszerűségét, igazolva így annak megsemmisítését. Amikor a Törvényszék a tárgyaláson ezzel kapcsolatban kérdést tett fel a felpereseknek, azok emlékeztettek arra, hogy a beadványaikban kifejtették, hogy a „hátrányosan megkülönböztető bánásmód” következtében a Tanács a megtámadott rendeletben azt állapította meg, hogy a dömpingellenes vám fizetésére irányuló kötelezettség a felperesek esetében öt és fél év, a Silmak esetében pedig csupán öt év időtartamra áll fenn.

74 Márpedig egyrészt, még ha fel is tételezzük, hogy ezt az állítást akként kell értelmezni, mint ami azt jelenti, hogy a megtámadott rendeletet a felperesek vonatkozásában

azért kell megsemmisíteni, mert a dömpingellenes vám fizetésére irányuló kötelezettséget a Silmakkal szemben is öt és fél év időtartamra kellett volna előírni, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a fenti 65. pontban felidézett egyenlő bánásmód és hátrányos megkülönböztetés elvének betartását összhangba kell hozni a jogszerűség elvének betartásával, miszerint senki sem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogellenes magatartásra előnyök szerzése végett (lásd ebben az értelemben a Bíróság 134/84. sz., Williams kontra Számvevőszék ügyben 1985. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 2225. o.] 14. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; a Törvényszék T-308/94. sz., Cascades kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-925. o.] 259. pontját, valamint a T-23/99. sz., LR AF 1998 kontra Bizottság ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1705. o.] 367. pontját). Ezért a felperesek a megtámadott rendeletnek az őket érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelmüket nem alapíthatják arra a körülményre, hogy e rendelet a Silmakkal szemben jogellenes módon csak öt év időtartamú fizetési kötelezettséget ír elő.

75 Másrészt, még ha fel is tételezzük, hogy ezt az állítást akként kell értelmezni, mint ami azt jelenti, hogy a megtámadott rendeletet a felperesek vonatkozásában azért kell megsemmisíteni, mert a dömpingellenes vám fizetésére irányuló kötelezettséget a Silmakhoz hasonlóan velük szemben is csak öt év időtartamra kellett volna előírni, emlékeztetni kell arra, hogy – mint ez a megtámadott rendelet (132) preambulumbekzdéséből kiderül – a felperesek az árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlottak fel a Bizottságnak, a Bizottság pedig elutasította e kötelezettségvállalást. Márpedig a felperesek nem terjesztettek elő semmilyen érvet annak bizonyítására, hogy az árra vonatkozó azon kötelezettségvállalásnak, amelyet korábban, a Silmakkal azonos időpontban ajánlhattak volna fel, más lett volna a tartalma, mint annak, amelyet a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum közlése után ajánlottak fel, vagyis a Bizottság azt nagyobb eséllyel fogadta volna el. Következésképpen a megtámadott rendelet megsemmisítését semmiképp nem igazolhatta annak megálapítása, hogy a Tanács a Silmak javára „hátrányosan megkülönböztető bánásmódot” alkalmazott.

76 Az eddigi megfontolások összességére tekintettel a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapnak az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének, 8. cikke (4) bekezdésének, valamint 20. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított második részéről

A felek érvei

- 77 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdését és 8. cikkének (4) bekezdését (amelyek helyébe az 1225/2009 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (7) bekezdése és 8. cikkének (4) bekezdése lépett).
- 78 A felperesek először is előadják, hogy az alaprendelet 20. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot csak az átmeneti dömpingellenes intézkedések megállapítását követően, valamint csak írásban előterjesztett kérelem alapján lehet közölni az exportőrökkel. Márpedig a felperesek szerint, jóllehet a Silmak nem terjesztett semmilyen írásbeli kérelmet a Bizottság elé az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum közzétevése iránt, a Bizottság 2007. július 11-én, jóval az átmeneti rendelet elfogadását megelőzően közölte vele e dokumentumot.
- 79 A felperesek másodszor azt állítják, hogy a Silmak által az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum jogellenes hozzáférhetővé tétele alapján felajánlott, az árra vonatkozó kötelezettségvállalást csak az átmeneti rendelet hivatalos kihirdetését követően csatolták az eljárás nem bizalmas irataihoz, ami a felperesek szerint sérti az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdését és 8. cikkének (4) bekezdését. A felperesek ugyanis csak az átmeneti rendeletből szereztek tudomást az árra vonatkozó kötelezettségvállalásról, annak nem bizalmas változatát pedig csak 2007. szeptember 3-án vizsgálhatták meg.

80 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 81 Először is, az alaprendelet 20. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított kifogással kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés a felek tájékoztatására vonatkozik. Közelebbről, e cikk azt a lehetőséget biztosítja az érintett feleknek, hogy tájékoztatást kérjenek az átmeneti intézkedések megállapításának alapjául szolgáló lényeges tényekről és szempontokról, továbbá szabályozza ennek gyakorlati módszereit. Így az alaprendelet 20. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a tájékoztatás iránti kérelmeket írásban kell előterjeszteni közvetlenül az átmeneti intézkedések megállapítása után, a tájékoztatást pedig amint lehetséges, írásban kell megadni.
- 82 Ugyanakkor e cikk szövegében semmi nem utal arra, hogy – mint azt a felperesek állítják – az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot csak az átmeneti dömpingellenes intézkedések megállapítását követően, valamint csak írásbeli kérelem alapján lehetne közölni az exportőrökkel. Jóllehet az alaprendelet 20. cikkének (1) bekezdéséből levezethető, hogy az érintett felek az átmeneti intézkedések megállapítása előtt nem kérhetik a tájékoztatást tartalmazó dokumentum közzétételét, továbbá kérelmüket írásban kell előterjeszteniük, e cikk nem tiltja meg a Bizottságnak, hogy maga kezdeményezze az említett dokumentum közzétételét, még az átmeneti intézkedések megállapítása előtt és anélkül, hogy erre vonatkozóan írásbeli kérelmet terjesztettek volna elé.
- 83 Következésképpen a felperesek által előadott kifogás az alaprendelet 20. cikke (1) bekezdésének téves olvasatán alapul, vagyis azt el kell utasítani.

- 84 Másodszer, az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének és 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított kifogással kapcsolatban emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdése lényegében akként rendelkezik, hogy az érintett felek írásban kérhetik, hogy engedélyezzenek számukra betekintést az eljárás nem bizalmas irataiba, az ezen iratokban foglalt adatokkal kapcsolatban pedig észrevételeket tehetnek, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kell vennie. Másrészt az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy a kötelezettségvállalást felajánló felek kötelesek kötelezettségvállalásuk nem bizalmas változatát rendelkezésre bocsátani abból a célból, hogy az a vizsgálatban érdekelt felek számára hozzáférhető legyen.
- 85 Ismét csak meg kell jegyezni, hogy e rendelkezések szövegében semmi nem támasztja alá a felperesek azon állítását, mely szerint az, hogy a Silmak által felajánlott, az arra vonatkozó kötelezettségvállalást csak az átmeneti rendelet hivatalos kihirdetését követően csatolták az eljárás nem bizalmas irataihoz, sérti az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdését és 8. cikkének (4) bekezdését. Jóllehet e rendelkezések egyrészt a kötelezettségvállalást felajánló felekkel szemben előírják e kötelezettségvállalás nem bizalmas változatának rendelkezésre bocsátását, másrészt pedig a Bizottsággal szemben azt, hogy e nem bizalmas változathoz biztosítson hozzáférést azon érintett felek számára, akik erre vonatkozóan írásbeli kérelmet terjesztettek elő, nem tartalmaznak semmilyen utalást, főleg nem pedig kötelező előírást azzal kapcsolatban, hogy az arra vonatkozó kötelezettségvállalás példányát mely időpontban kell az eljárás nem bizalmas irataihoz csatolni.
- 86 Következésképpen az előző kifogáshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a jelen kifogás az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének és 8. cikke (4) bekezdésének téves olvasatán alapul, vagyis azt el kell utasítani.
- 87 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a felperesek által a jelen ügyben hivatkozotthoz hasonló eljárási szabálytalanság csak annyiban eredményezhetné a megtámadott rendelet megsemmisítését, amennyiben e szabálytalanság konkrétan érintheti a felperesek védelemhez való jogát, ebből eredően pedig az említett rendelet tartalmát (lásd

ebben az értelemben a Bíróság 30/78. sz., Distillers Company kontra Bizottság ügyben 1980. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 2229. o.] 26. pontját).

- 88 Márpedig a felperesek nem terjesztettek elő semmilyen érvet annak bizonyítására, hogy annak a kötelezettségvállalásnak, amelyet ők korábban, a Silmak kötelezettségvállalásának és az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumnak az áttanulmányozása után ajánlhattak volna fel, egyrészt más lett volna a tartalma, mint annak, amelyet a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum közzlése után ajánlottak fel, másrészt pedig azt a Bizottság nagyobb eséllyel fogadta volna el. Ezért a felperesek nem bizonyították, hogy a megtámadott rendeletnek az általuk hivatkozott szabálytalanságok hiányában velük kapcsolatban más lett volna a tartalma.
- 89 Az eddigiekre tekintettel a második jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére alapított harmadik részéről

A felek érvei

- 90 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét. Jóllehet ugyanis a felperesek az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben hivatkoztak az egyenlő bánásmód elvének megsértésére, a Tanács soha, még a megtámadott rendeletben sem fejtette ki nekik azokat az indokokat, amelyek alapján az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot előbb hozzáférhetővé

tette, továbbá tárgyalásokba bocsátkozott az arra vonatkozó kötelezettségvállalással kapcsolatban, valamint elfogadta az említett kötelezettségvállalást.

91 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

92 A jelen kifogást a fenti 44. és 45. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján kell vizsgálni.

93 A jelen ügyben a Bizottság átmeneti rendelet (175) és (180) preambulumbekzdésében kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján a Silmak által felajánlott kötelezettségvállalást elfogadhatónak ítélte. A megtámadott rendelet (130)–(132) preambulumbekzdésében a Tanács is kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján úgy határozott, hogy a négy termelő-exportőr által felajánlott kötelezettségvállalásokat nem fogadja el, a Silmak által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadását pedig visszavonja. Ezáltal az intézmények tiszteletben tartották a fenti 44. és 45. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban megállapított követelményeket.

94 Ezzel szemben – ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint és a felperesek állításával ellentétben – a Tanács nem volt köteles válaszolni az egyenlő bánásmód elvének abból eredő megsértésével kapcsolatos észrevételeikre, hogy az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumot előbb hozzáférhetővé tette. Jóllehet ugyanis azok az okok, amelyek alapján a Bizottságnak felajánlott kötelezettségvállalásokat elfogadják vagy elutasítják, a megtámadott rendelet rendszere szempontjából alapvető fontosságúak, nem állítható, hogy ugyanez lenne a helyzet azon okokkal kapcsolatban, amelyek alapján a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumot a Silmak számára előbb hozzáférhetővé tették. Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a

fenti 73–75. pontban már megállapítást nyert, hogy nem érinthette a megtámadott rendelet jogszerűségét annak megállapítása, hogy az említett dokumentum korábbi hozzáférhetővé tétele kapcsán megsértették az egyenlő bánásmód elvét. Ezért, még ha fel is tételezzük, hogy a felperesek az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum korábbi hozzáférhetővé tételének okaival kapcsolatban magyarázathoz juthattak volna, e magyarázat alapján nem nyertek volna felvilágosítást azon okokról, amelyek alapján az árra vonatkozó, általuk felajánlott kötelezettségvállalást elutasították, a Silmak ilyen kötelezettségvállalását pedig előzetesen elfogadták, majd véglegesen elutasították. Más szavakkal, az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum korábbi hozzáférhetővé tételének okai nem tekinthetők a megtámadott rendelet olyan értelemben vett alapjának, hogy a felperesek az ezen okokkal kapcsolatos magyarázat hiányában ne érthetnék meg az említett rendeletet.

- 95 Következésképpen a második jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalaphoz a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított negyedik részéről

A felek érvei

- 96 A felperesek úgy vélik, hogy megsértették a védelemhez való jogukat, mivel a Silmak által felajánlott, az árra vonatkozó kötelezettségvállalást nem időben, vagyis nem akkor csatolták a nem bizalmas ügyirathoz, amikor a nem bizalmas adatok hasznosnak bizonyultak volna az érintett felek védelemhez való jogának gyakorlása szempontjából. Míg ugyanis a Tanács azt állítja, hogy az említett kötelezettségvállalást 2007. augusztus 3-án csatolta a nem bizalmas ügyirathoz, a felperesek megjegyzik, hogy a kötelezettségvállalás azon példányán, amelyről a nem bizalmas ügyiratból szereztek tudomást, 2007. szeptember 3-i dátum szerepel, ami azt jelenti, hogy a

kötelezettségvállalást valójában e dátumot megelőzően nem csatolták az ügyirathoz. Ennélfogva a felpereseknek az átmeneti intézkedések elfogadása előtt nem volt módjuk az árra vonatkozó kötelezettségvállalást felajánlani, a védelemhez való jogukat pedig megsértették.

- 97 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 98 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 52. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ténylegesen kifejtsék álláspontjukat. Az ítélkezési gyakorlatból következik az is, hogy nem lehet szó a védelemhez való jog megsértéséről, ha megállapítható, hogy a felpereseknek az intézmények által elkövetett szabálytalanság ellenére módjukban állt, hogy a közigazgatási eljárás során ténylegesen kifejtsék álláspontjukat (a Törvényszék T-147/97. sz., Champion Stationery és társai kontra Tanács ügyben 1998. november 19-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-4137. o.] 79. pontja). Végül a felperesnek kell bizonyítania, hogy az említett szabálytalanság hiányában jobban biztosíthatta volna a védelmét (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-51/92. P. sz., Hercules Chemicals kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-4235. o.] 81. pontját, valamint a C-238/99. P., C-244/99. P., C-245/99. P., C-247/99. P., C-250/99. P–C-252/99. P. és C-254/99. P. sz., Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-8375. o.] 318. pontját).
- 99 A jelen esetben a felperesek azt állítják, hogy a Silmak által felajánlott, az árra vonatkozó kötelezettségvállalás nem bizalmas változatát 2007. augusztus 3-án, az átmeneti rendelet elfogadása előtt kellett volna az eljárási iratokhoz csatolni. Ugyanakkor nem fejtik ki, hogy egyrészt e szabálytalanság mennyiben akadályozta meg őket abban, hogy ténylegesen kifejtsék az álláspontjukat, másrészt pedig e szabálytalanság hiányában mennyiben biztosíthatták volna jobban a védelmüket. Ezzel összefüggésben,

jóllehet a felpereseknek az átmeneti rendelet elfogadása előtt nem volt hozzáférésük a Silmak által feljánlott, az árra vonatkozó kötelezettségvállalás nem bizalmas változatához, módjukban állt ilyen kötelezettségvállalást benyújtani a Bizottsághoz, mint azt a megtámadott rendelet (132) preambulumbekzdése is említi, a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum közlése után. A felperesek nem terjesztettek elő semmilyen bizonyítékot annak alátámasztására, hogy annak a kötelezettségvállalásnak, amelyet korábban, a Silmak kötelezettségvállalásának áttanulmányozása után ajánlhattak volna fel, egyrészt más lett volna a tartalma, mint annak, amelyet a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum közlése után ajánlottak fel, másrészt pedig azt a Bizottság nagyobb eséllyel fogadta volna el. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperesek nem biztosíthatták volna jobban a védelmüket, ha az átmeneti rendelet elfogadása előtt hozzáférhettek volna a Silmak kötelezettségvállalásához.

- 100 Következésképpen az intézményekkel szemben nem kifogásolható, hogy bármilyen módon megsértették volna a felperesek védelemhez való jogát. Ebből következően a második jogalap negyedik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 101 Az eddigiekre tekintettel a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

3. A kár meghatározására vonatkozó harmadik jogalapról

A felek érvei

- 102 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (6) bekezdése lépett), mivel a közösségi gazdasági ágazat nagy részét nem érte semmilyen kár. Nem

vitatott ugyanis, hogy a FerroAtlántica SL-t és a FerroPem SAS-t – két olyan közösségi ferroszilícium-termelőt, amelyek a vizsgálati időszakban a termelési kapacitás és termelési volumen szempontjából a közösségi gazdasági ágazat igen jelentős részét képviselték – ezen időszakban nem érte semmilyen kár, mivel a termelésük, az értékesítésük, valamint a kapacitáskihasználási szintjük stabil volt, sőt növekedett. Ugyanakkor a Tanács az alaprendelet 4. cikke és 3. cikkének (5) bekezdése (amelyek helyébe az 1225/2009 rendelet 4. cikke és 3. cikkének (5) bekezdése lépett) alapján úgy ítélte meg, hogy a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős kárt a maga egészében kell meghatározni. A felperesek szerint a Tanács ezáltal nyilvánvalóan több „jelentős hibát” követett el.

103 Először is, a felperesek szerint jogilag téves azt állítani, hogy a kár felmérése keretében a Tanács kizárólag azokat a gazdasági tényezőket lenne köteles figyelembe venni, amelyek a közösségi gazdasági ágazat valamennyi résztvevőjét azonos módon érintik. Ezzel összefüggésben a felperesek előadják, hogy jöllehet az alaprendelet 3. cikke valóban megköveteli, hogy a jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazat vonatkozásában kell bizonyítani, e rendelkezés nem pontosítja, hogy a Bizottságnak kizárólag a közösségi termelők összesített teljesítményének súlyozott átlagából kell kiindulnia, vagy pedig az egyes közösségi termelők egyéni teljesítményét is figyelembe kell vennie.

104 Másodsor, a felperesek emlékeztetnek arra, hogy a Tanács az alaprendelet 3. cikkének (1) és (6) bekezdése (az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése lépett) szerint jelentős kár bekövetkezését köteles bizonyítani. A felperesek szerint mindenekelőtt, amennyiben a közösségi gazdasági ágazat nagy részét nem érte semmilyen kár, nem lehet szó a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős kárról, bármi is legyen a jogi vagy ténybeli nézőpont. A felperesek szerint továbbá az ilyen feltételek mellett tett intézkedések aránytalanok. A felperesek végül azt állítják, hogy a közösségi gazdasági ágazatnak – amelynek nagy részét semmilyen kár nem érte – okozott jelentős kár fennállásának meghatározása

nem tekinthető „megbízható és hiteles bizonyítékon” alapulónak, valamint méltányosan lefolytatottnak. Márpedig az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése lépett) előírja, hogy e meghatározásnak egyértelmű bizonyítékokon és a behozatal azon közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia, amelynek vonatkozásában azt állítják, hogy dömping tárgyát képezi.

105 Harmadszor, a felperesek úgy vélik, hogy egyrészt a Tanács által alkalmazott azon megközelítésről, hogy a kárt az összességében vett közösségi gazdasági ágazat eredményeinek súlyozott átlaga alapján határozza meg, az alaprendelet nem rendelkezik, főleg pedig nem szabályozza akként, hogy ez lenne a kár bekövetkeztének meghatározását lehetővé tevő egyetlen módszer. Másrészt abban az esetben, ha helyes lenne a Tanács által alkalmazott azon megközelítés, hogy a kárt az összességében vett közösségi gazdasági ágazat eredményeinek súlyozott átlaga alapján határozza meg, e megközelítés sértené a joggal való visszaélés tilalmát, amely az uniós jog egyik alapelve, mint azt az ítélkezési gyakorlat is megállapította.

106 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

107 A felperesek lényegében a Tanács azon következtetését vitatják, mely szerint a közösségi gazdasági ágazatot kár érte, miközben a felperesek szerint a közösségi gazdasági ágazat igen jelentős részét képviselő két közösségi termelő termelése, értékesítése és

kapacitáskihasználási szintje stabil volt, sőt növekedett. A felperesek azt állítják, hogy a Tanács ezáltal megsértette az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését.

- 108 A harmadik jogalap vizsgálatához két lépésből álló megközelítés szükséges. Először is az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését, általánosabban pedig e rendeletnek a kár bekövetkeztének meghatározására vonatkozó 3. cikkét kell értelmezni azon kötelezettségek meghatározása érdekében, amelyeket e rendelkezés a kár értékelésének módszerével kapcsolatban az intézményekkel szemben támaszt. Másodszor azt kell megvizsgálni, hogy a jelen esetben az intézmények az e rendelkezésben meghatározott elveknek megfelelően jártak-e el, e tekintetben figyelembe véve a FerroPem és a FerroAtlántica felperesek által leírt helyzetét.
- 109 Először is, az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének – amelyet a felperesek állítása szerint a Tanács megsértett – értelmezésével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy e rendelkezés három elvet fogalmaz meg. Egyrészt, a kár elemzése az intézmények részéről magában foglalja a dömpingelt behozatal közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának bizonyítását. Másrészt, e rendelkezés pontosítja, hogy a dömpingelt behozatal mennyiségének és/vagy árszintjének hatását kell elemezni. Harmadrészt, a kárnak jelentősnek kell lennie.
- 110 Ezzel szemben e rendelkezés nem határozza meg azt a módszert, amelyet az intézményeknek a dömpingelt behozatal mennyisége és/vagy árszintje által a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatás elemzése során alkalmazniuk kell. Ezzel kapcsolatban utalni kell az alaprendelet 3. cikkének (2) és (5) bekezdésére. E rendelet 3. cikkének (2) bekezdése általánosan előírja, hogy a kár meghatározásának tényleges bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton. Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a releváns gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják. E bekezdés tartalmazza az említett releváns gazdasági tényezők és mutatók

nem kimerítő felsorolását, továbbá kimondja, hogy ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

- 111 Az alaprendelet 3. cikke (2), (5) és (6) bekezdésének együttes olvasatából tehát lényegében az következik, hogy a kár meghatározása a dömpingelt behozatal mennyisége és/vagy árszintje által a közösségi gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatás egyértelmű bizonyítékokon alapuló, tárgyilagos vizsgálatát feltételezi, amely az említett ágazat helyzete szempontjából releváns gazdasági tényezők és mutatók értékeléséből áll.
- 112 Még pontosítani kell, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2), (5) és (6) bekezdésében említett közösségi gazdasági ágazat fogalmát ugyanezen rendelet 4. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése lépett) határozza meg, amely akként rendelkezik, hogy „közösségi gazdasági ágazat” alatt a hasonló termékek azon közösségi termelőinek összességét vagy közülük azokat kell érteni, akiknek együttes termelése e termékek teljes közösségi termelésének az alaprendelet 5. cikke (4) bekezdésének (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 5. cikkének (4) bekezdése lépett) meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki.
- 113 Az alaprendelet 5. cikke a dömpingellenes eljárás megindításáról szól. E cikk (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a dömpingellenes eljárás megindításának alapjául szolgáló panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok a közösségi termelők támogatják, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének 50%-át meghaladja.

- 114 Következésképpen a fenti 109–113. pontban említett rendelkezések elemzéséből következik, hogy egyrészt, jóllehet az intézmények által lefolytatott vizsgálatnak arra az eredményre kell vezetnie, hogy a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár jelentős, nem követelmény, hogy valamennyi releváns gazdasági tényező és mutató negatív tendenciára utaljon. Másrészt az intézményeknek a dömpingelt behozatal hatását az egész közösségi gazdasági ágazat, vagyis az összes közösségi termelő, vagy legalábbis a dömpingellenes eljárás megindítását támogató azon közösségi termelők helyzetére tekintettel kell értékelniük, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének 50%-át meghaladja, viszont szabadon választhatják meg az ezen eredmény eléréséhez használandó módszert. Például, mint azt a felperesek állítják, az intézmények éppen úgy dönthetnek az egyes közösségi termelőknek okozott kár bekövetkezésének bizonyítása mellett, mint amellet, hogy az ilyen kár bekövetkezését az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése szerint a közösségi gazdasági ágazatot képező közösségi termelők összességére vonatkozó, összesített vagy súlyozott adatok alapján bizonyítják.
- 115 Másodszor azt kell megvizsgálni, hogy az intézmények által a jelen esetben lefolytatott elemzés összhangban volt-e az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével, általánosabban pedig ugyanezen rendeletnek a fenti 109–114. pontban értelmezett 3. cikkével.
- 116 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén a Közösség intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (lásd a Bíróság C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7723. o.] 40. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-535/06. P. sz., Mosaer Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7051. o.] 85. pontját).
- 117 Az ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi gazdasági ágazatot ért kár fennállásának megállapítása összetett gazdasági helyzetek értékelését feltételezi, és így az ilyen

értékelés bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a kiválasztott tények tényszerű pontosságának, ezen tények értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (a fenti 116. pontban hivatkozott Mosaer Baer India kontra Tanács ügyben hozott ítélet 86. pontja).

- 118 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az intézmények hat közösségi termelőre, köztük a FerroPemre és a FerroAtlánticára vonatkozó adatok alapján folytatták le a kár elemzését. Meg kell állapítani még azt is, hogy a Bizottság által ezzel kapcsolatban nyújtott, az átmeneti rendelet (77) és (78) preambulumbekzdésében szereplő magyarázatokat a felperesek nem vitatják. Így a Bizottság kifejtette, hogy a vizsgálati időszakban hét közösségi ferroszilícium-termelő volt; hogy a dömpingellenes eljárás alapját képező, a megtámadott rendelet elfogadásához vezető panaszt öt közösségi termelő nyújtotta be; hogy a hatodik közösségi termelő úgy döntött, hogy az eljárást a vizsgálatban történő együttműködésével támogatja; valamint hogy a hetedik termelő nem foglalt állást, és nem szolgáltatott semmilyen adatot. A Bizottság szerint a hat együttműködő közösségi termelő a vizsgálati időszakban a közösségi ferroszilícium-termelés 95%-át képviselte.
- 119 Mindezek alapján az intézmények az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban, a közösségi gazdasági ágazat helyzetét szempontjából elemezték a releváns gazdasági tényezők és mutatók alakulását. Ezen elemzést az adott gazdasági tényező vagy mutató típusa szerint, az eljárásban együttműködő hat közösségi termelőtől származó összesített vagy súlyozott adatok alapján folytatták le. Így a Bizottság az átmeneti rendelet (91)–(106) preambulumbekzdésében elemezte többek között a közösségi termelés, a termelési kapacitás, a kapacitáskihasználás, a készletek, az értékesítés, a piaci részesedés, a súlyozott átlagárak, a jövedelmezőség, a pénzforgalom, a beruházások, a beruházások megtérülése, a tőkebevonási képesség, a foglalkoztatás, a termelékenység, valamint a bérek alakulását. Az említett preambulumbekzdésekben szereplő, számszerűsített adatokat a felperesek nem vitatják. A Bizottság az átmeneti rendelet (107)–(109) preambulumbekzdésében

megállapította, hogy jóllehet bizonyos gazdasági mutatók stabilak maradtak, illetve kedvező tendenciát mutattak, a közösségi gazdasági ágazat helyzete összességében határozottan romlott a tárgydőszakban. Ezt az elemzést a Tanács a megtámadott rendelet (82) preambulumbekzdésében teljes egészében megerősítette.

- 120 Közelebbről a termelés, a kapacitáskihasználás és az értékesítések alakulásának az átmeneti rendelet (91), (93) és (95) preambulumbekzdésében elvégzett elemzése még annak ellenére is kedvezőtlen tendenciákat tárt fel, hogy – mint azt a felperesek állították – a FerroPem és a FerroAtlántica által szolgáltatott, az elemzésbe belefoglalt adatok stabliak voltak vagy kedvezően alakultak.
- 121 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az intézmények által ezen elemzés keretében alkalmazott módszer, vagyis az összesített vagy súlyozott adatok felhasználása összhangban van az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével, általánosabban pedig e rendeletnek a fenti 109–114. pontban értelmezett 3. cikkével. Ebből következik, hogy mivel a felperesek által felhozott egyik érv sem bizonyíthatja, hogy ez az elemzés nyilvánvaló mérlegelési hibát képez, az említett elemzés nem vonható kétségbe.
- 122 Egyrészt ugyanis nincs jelentősége annak az érvnek, mely szerint jogilag téves azt állítani, hogy a kár felmérése keretében a Tanács kizárólag azokat a gazdasági tényezőket lenne köteles figyelembe venni, amelyek a közösségi gazdasági ágazat valamennyi résztvevőjét azonos módon érintik, mivel a Tanács – mint ez a fenti 119. és 120. pontban megállapítást nyert – nem szorítkozott arra, hogy kizárólag azokat a gazdasági tényezőket vegye figyelembe, amelyek a közösségi gazdasági ágazat valamennyi résztvevőjét azonos módon érintik.

- 123 Másrészt nem meggyőző az az érv, mely szerint a közösségi gazdasági ágazatnak – amelynek nagy részét semmilyen kár nem érte – okozott jelentős kár fennállásának meghatározása nem tekinthető „megbízható és hiteles bizonyítékon” alapulónak, valamint méltányosan lefolytatottnak. Egyfelől ugyanis a fenti 119. és 120. pontban megállapítást nyert, hogy a FerroPem és a FerroAtlántica adatait figyelembe vették, az intézmények által lefolytatott vizsgálat pedig összességében megfelelt az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének, általánosabban pedig e rendelet 3. cikkének. Másfelől a felperesek nem terjesztettek elő semmilyen bizonyítékot annak alátámasztására, hogy az említett elemzés nyilvánvaló mérlegelési hibát képezett, így például, hogy a FerroPem és a FerroAtlántica termelésre, értékesítésre és termelési kapacitásra vonatkozó adatait súlyozottan, nem pedig összesítve kellett volna vizsgálni.
- 124 Harmadrészt, a felperesek által a joggal való visszaélésre alapított kifogást a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése alapján, amely az említett alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának a fenti 60. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban értelmezett 44. cikke 1. §-ának c) és d) pontja alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel az nem kellően pontos.
- 125 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot részben mint megalapozatlant, részben pedig mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

4. A dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés elemzésére vonatkozó negyedik jogalapról

- 126 A negyedik jogalap hat részből áll.

A negyedik jogalap első részéről: a harmadik országbeli termelők közösségi piacról való kivonulása, valamint bizonyos közösségi termelők termelésének átirányítása és csökkentése által a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatás

A felek érvei

- ¹²⁷ A felperesek először is azt állítják, hogy a dömpingelt behozatal mennyiségének a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásával kapcsolatban a Tanács által megfogalmazott, az átmeneti rendelet (112)–(114) preambulumbekzdésében szereplő és a megtámadott rendelet (86) bekezdésében megerősített következtetések nyilvánvalóan tévesek, továbbá megsértik az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését. A felperesek ugyanis emlékeztetnek arra, hogy az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben bizonyították, hogy ha a gazdasági ágazatot kár is érte, e kár nem lehetett a dömpingelt behozatal következménye, mivel a behozatal egyetlen olyan piaci részesedés megszerzését sem tette lehetővé, amelyet a közösségi ferroszilícium-termelők nem önként hagytak volna hozzáférhetőnek.
- ¹²⁸ Ezzel összefüggésben a felperesek egyrészt úgy vélik, hogy bizonyították egyfelől azt, hogy a dömpingelt behozatal mennyiségének növekedése nagyrészt azon „űrből” származott, amely a közösségi piacon a norvégiai, izlandi és venezuelai termelők kivonulása következtében keletkezett, valamint abból, hogy a közösségi ferroszilícium-termelők számára nem volt lehetséges a közösségi felhasználók ennek megfelelő keresletének kielégítése. Másfelől a dömpingelt behozatal növekedésének többi részét az magyarázza, hogy az OFZ a.s. ferroszilícium-termelő más termék termelésére állt át, továbbá, hogy a Huta Laziska S.A., egy igen fontos közösségi termelő az energiaszolgáltatójával folytatott komoly pereskedést követően nagyon jelentősen csökkentette a termelését, valamint hogy a Vargön Alloys AB, egy másik közösségi ferroszilícium-termelő a magas energiaköltségek következtében csökkentette a termelését.

- 129 Másrészt, a felperesek hozzátesszik, hogy még ha helytálló is lenne, hogy a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése csökkenésének, kihasználatlan kapacitásának és alákínált árainak hátterében nem a harmadik országokbeli ferroszilícium pótlása állt, ez önmagában nem jelentené azt, hogy e gyenge teljesítmény tárgyi okát a dömpingelt behozatal képezi. Így a közösségi gazdasági ágazat termelésének csökkenéséért érzékelhető részben a Venezuelából és Izlandról származó behozatal növekedése felelős, csakúgy mint a közösségi termelők által az energiaszolgáltatókkal folytatott jogvitákat és a termelési költségek növekedését követően tett önkéntes intézkedések.
- 130 Másodszer, a felperesek a válaszban az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján azt állítják, hogy a Tanács a közösségi gazdasági ágazat önkéntes termelés-csökkenése mértékének és okának meghatározása során nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. Különösen a Tanács azon állításai, melyek szerint a Huta Laziska a villamos energia kikapcsolásai következtében átállt a szilícium-mangán termelésére, a ferroszilícium termelését pedig leállította, ellentmondanak a felperesek és a panaszos által benyújtott ügyiratban szereplő adatoknak; a Tanács azon állítása, mely szerint az OFZ nem állt át a szilícium-mangán termelésére, ellentmond a panaszos nyilatkozatainak, valamint az OFZ pénzügyi kimutatásainak; a Tanács azon állítása, mely szerint a Vargön Alloys-nak nem volt meg a technikai lehetősége ahhoz, hogy átálljon a ferrokróm termelésére, téves, mint azt e társaság pénzügyi kimutatásai is bizonyítják, ugyanezen pénzügyi kimutatások pedig lehetővé tették a felperesek számára annak előadását, hogy a Vargön Alloys a villamos energia kikapcsolásai következtében döntött úgy, hogy leállítja a termelését.
- 131 Harmadszer, továbbra is a válaszban, a felperesek azt állítják, hogy a védelemhez való joguk megsértését képezi, hogy a fenti 130. pontban említett, a Tanács által megfogalmazott, a Huta Laziskára és az OFZ-re vonatkozó állítások először az ellenkérelemben jelennek meg.
- 131 Negyedszer, a felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette a gondossági kötelezettségét, ahogyan azt többek között a Törvényszék T-413/03. sz., Shandong Reipu

Biochemicals kontra Tanács ügyben 2006. július 13-án hozott ítéletének (EBHT 2006., II-2243. o.) 49. pontja értelmezi, valamint az indokolási kötelezettségét. Így a Tanács a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban – a felperesek által előadott, a fenti 128. pontban kifejtett érvekre adott válaszként – elismerte, hogy a vitatott behozatalok a harmadik országokból származó behozatalokat pótolhatták. Az okozati összefüggés fennállásának mérlegelése keretében ugyanakkor a Tanács azt állította, hogy a dömpingelt behozatal növekedése „a közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumenének nagyarányú csökkenésével (-37%), valamint az üzleti részesedés jelentős veszteségével (-11%) is egybeesett, ami egyértelműen erős okozati összefüggést mutat a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazatot ért kár között”. Márpedig ez az okfejtés csak az átmeneti rendelet szakaszában egyszer már megfogalmazott következtetés megismétlését képezi, és nem válaszol a felperesek érveire, ami a felperesek szerint azt bizonyítja, hogy a Tanács sem az említett érveket nem vizsgálta a szükséges gondossággal, sem pedig megfelelő indokolással nem szolgált.

133 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

– A harmadik országbeli és közösségi termelők által felszabadított üzleti részesedésekre vonatkozó kifogásról

134 A felperesek lényegében azt állítják, hogy az intézmények nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el, valamint megsértették az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését, amikor figyelmen kívül hagyták, hogy a dömpingelt behozatal a harmadik országbeli termelők és közösségi termelők által előzőleg felszabadított piaci részesedéseket vette át.

- 135 Ezzel összefüggésben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal mennyisége és/vagy árszintje hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazatra.
- 136 Másrészt, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a kérdés, hogy a közösségi gazdasági ágazatot kár érte-e, és ez a kár dömpingelt behozatalnak vagy támogatásnak tulajdonítható-e, valamint az a kérdés, hogy más ismert tényező hozzájárult-e a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz, összetett gazdasági problémák értékelését feltételezi, amellyel kapcsolatban az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Ebből következik, hogy az uniós bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények által végzett értékelés tekintetében gyakorolt felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat betartották-e, a vitatott módszerválasztást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-107/04. sz., Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben 2007. március 14-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-669. o.] 71. pontját, valamint a T-462/04. sz., HEG és Graphite India kontra Tanács ügyben 2008. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3685. o.] 120. pontját).
- 137 Az eddigi megfontolások alapján meg kell állapítani, hogy a Bizottság az átmeneti rendelet (112)–(114) preambulumbekkezdésében világosan és egyértelműen kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a dömpingelt behozatal jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.
- 138 Mindenekelőtt ugyanis a Bizottság az átmeneti rendelet (112) preambulumbekkezdésében kifejtette azokat a ténybeli elemeket, amelyekre a következtetését alapította: a dömpingelt behozatal mennyisége a vizsgált időszakban jelentősen növekedett, valamint a Közösség piacán fennálló megfelelő piaci részesedése is emelkedett; jöllehet az importált termékek átlagos ára a vizsgált időszakban növekedett, az lényegesen alacsonyabb maradt, mint a közösségi ágazat ugyanezen időszakban

érvényes árai; a vizsgálati időszak során a dömpingelt behozatal átlagos árai a közösségi gazdasági ágazat árainál 3,7–11%-kal voltak alacsonyabbak az érintett termelő-exportőr szerint, azon három együttműködő termelő-exportőr kivételével, amelyek esetében a Bizottság nem állapított meg alakínálást, a közösségi gazdasági ágazat árai pedig nyomottak voltak.

¹³⁹ Ezt követően az átmeneti rendelet (113) preambulumbekzdésében a Bizottság e ténybeli elemek vizsgálatát végezte el. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy az alacsony árú behozatal mennyiségének növekedése és a piaci részesedések gyarapodása a vizsgált időszakban egybeesett a közösségi gazdasági ágazat helyzetének romlásával. A Bizottság szerint ezenkívül a közösségi gazdasági ágazat nem volt képes olyan megfelelő szintre emelni az árait, amely mellett valamennyi költségét fedezhette volna, mivel az eladási árait a vizsgálati időszakban a dömpingelt behozatal leszorította.

¹⁴⁰ Ezt az elemzést a Tanács a megtámadott rendelet (85) és (86) preambulumbekzdésében megerősítette.

¹⁴¹ A felperesek vitatják ezt az elemzést. Úgy vélik, hogy a dömpingelt behozatal nem lehetett a kár oka, mivel e behozatal csupán átvette azokat a piaci részesedéseket, amelyeket korábban már felszabadítottak egyrészt a norvég, izlandi és venezuelai termelő-exportőrök, másrészt pedig az a három közösségi ferroszilícium-termelő – az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys –, amelyek csökkentették vagy átállították a termelésüket.

- 142 A felperesek állítása azonban két okból nem meggyőző.
- 143 Egyrészt ezeket az állításokat nem támasztják alá megfelelő bizonyítékok. Így a felperesek többek között az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikre utalnak, amelyek keretében azt állítják, hogy előterjesztettek olyan bizonyítékokat, amelyek egyfelől annak alátámasztására irányulnak, hogy a dömpingelt behozatal mennyisége növekedésének legnagyobb része abból az „ürből” származott, amely a közösségi piacon a norvégiai, izlandi és venezuelai termelők kivonulása következtében keletkezett, valamint abból, hogy a közösségi ferroszilícium-termelők számára nem volt lehetséges a közösségi felhasználók ennek megfelelő keresletének kielégítése, másfelől pedig annak alátámasztására, hogy a dömpingelt behozatal növekedésének többi részét az magyarázta, hogy az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys a termelésének csökkentése vagy átállítása mellett döntött.
- 144 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a felperesek bizonyítékot szolgáltatottak arról, hogy a Norvégiából származó behozatal 2005-ben és a vizsgálati időszakban csökkent. A felperesek olyan táblázatot is bemutatottak, amely alátámasztja, hogy az Izlandról és Venezuelából származó behozatal 2005-ben csökkent, viszont az is kiderül belőle, hogy e behozatal 2006-ban nőtt. A felperesek ugyanígy bizonyítékot szolgáltatottak arról, hogy az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys csökkentette vagy átállította a termelését, továbbá a Huta Laziska esetében a csökkentés a villamosenergia-szolgáltatójával folytatott pereskedés következménye volt.
- 145 A Huta Laziska esetétől eltekintve meg kell állapítani, hogy a felperesek nem szolgáltatnak bizonyítékot arról, hogy a Norvégiából, Izlandról és Venezuelából származó behozatal csökkenését, valamint a közösségi termelés csökkenését nem a dömpingelt behozatal okozta.

- 146 Ráadásul a felperesek nem bizonyítanak világos és pontos összefüggést a dömpingelt behozatal mennyiségének növekedése, valamint a norvégiai, izlandi és venezuelai termelő-exportőrök, továbbá az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys által felszabadított mennyiség között.
- 147 Másrészt a felperesek csak hiányosan és részlegesen mutatják be a tényeket, és több jelentős gazdasági tényező alakulásától elvonatkoztatnak.
- 148 A felperesek mindenekelőtt nem vesznek tudomást az ár által gyakorolt befolyásról. Márpedig a Tanáccsal azonos módon meg kell állapítani, hogy a behozatal mennyiségének alakulását a dömpingelt behozatal áraival összefüggésben kell értékelni, ezen árakat mind a harmadik országokból származó behozatal áraival, mind pedig a közösségi gazdasági ágazat által alkalmazott árakkal összehasonlítva. Jelen esetben a harmadik országokból származó azon behozatalt, amelynek megszűnése „űrt” keletkezett a piacon, a dömpingelt behozatal árainál magasabb árak jellemzik. Ezenkívül a közösségi gazdasági ágazat árait e behozataloknál fogva leszorították.
- 149 A felperesek továbbá nem vesznek tudomást arról, hogy a közösségi gazdasági ágazat üzleti részesedése csökkent. Márpedig, ha a dömpingelt behozatal csupán a más harmadik országokban székhellyel rendelkező termelő-exportőrök által feladott piaci részesedéseket foglalta volna el, a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése stabil maradt volna. Következésképpen a felpereseknek azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy a közösségi gazdasági ágazat által a vizsgált időszakban elvesztett piaci részesedés az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys termelése csökkenésének felelt meg, amit a felperesek elmulasztottak.
- 150 A felperesek végül elvonatkoztatnak attól, hogy a közösségi termelők kihasználatlan termelési kapacitással rendelkeztek. Márpedig a felperesek azt állítják, hogy a közösségi termelők önként döntöttek úgy, hogy e kapacitást nem veszik igénybe, ezt azonban a felperesek nem bizonyítják.

151 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperesek által felhozott egyik érv sem bizonyíthatja, hogy az intézmények által végzett, az átmeneti rendelet (112)–(114) preambulumbekkezdésében szereplő és a megtámadott rendelet (85) és (86) preambulumbekkezdésében megerősített elemzés nyilvánvaló mérlegelési hibát képezne, valamint sértené az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését.

152 Ebből következik, hogy a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A közösségi gazdasági ágazat általi önkéntes termelés-csökkentés mértékére és okára vonatkozó kifogásról

153 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács által az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys termelés-csökkentése vagy átállítása mértékének alakulásával és okával kapcsolatban az ellenkérelemben előadott magyarázatok olyan nyilvánvaló mérlegelési hibát képeznek, amelyre a felperesek a keresetlevélben nem hivatkozhattak.

154 Meg kell jegyezni, hogy e kifogásnak ugyanaz a tárgya, mint az előző kifogásnak, vagyis az, hogy a Törvényszék állapítson meg nyilvánvaló mérlegelési hibát és az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének megsértését, mivel az intézmények tévesen folytatták le annak értékelését, hogy a dömpingelt behozatal mértéke milyen hatással volt a közösségi gazdasági ágazatra, különösen pedig elmulasztották figyelembe venni, hogy az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys önként csökkentette és állította át a termelését.

155 Mivel a Törvényszék az előző kifogást mint megalapozatlant elutasította, a jelen kifogást ugyanezen indokokkal el kell utasítani.

– A felperesek védelemhez való jogának megsértésére vonatkozó kifogásról

- 156 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács által az OFZ, a Huta Laziska és a Vargön Alloys termelés csökkentése vagy átállítása mértékének alakulásával és okával kapcsolatban az ellenkérelemben előadott magyarázatok első alkalommal ezen ellenkérelemben szerepeltek, ami a felperesek védelemhez való joga megsértésének minősül.
- 157 A jelen kifogást a fenti 52. és 98. pontban ismertetett ítélkezési gyakorlat alapján kell vizsgálni. Márpedig ezen ítélkezési gyakorlat szerint csak akkor lehet szó a védelemhez való jog megsértéséről, ha a felpereseknek az intézmények által elkövetett szabálytalanság folytán nem állt módjukban, hogy a közigazgatási eljárás során ténylegesen kifejtsek álláspontjukat.
- 158 A jelen esetben meg kell jegyezni, hogy a felpereseknek a dömpingellenes eljárás során volt alkalmuk érdemben kifejteni az álláspontjukat. Így az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra, valamint a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeik terjedelmes okfejtéseket tartalmaznak arról, hogy a közösségi termelők önként csökkentették a termelésüket.
- 159 Ráadásul az intézmények a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban válaszoltak a felperesek által az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételekben előadott körülményekre. Vagyis az intézmények, amelyek az ellenkérelemben csak a felperesek által a keresetlevélben felhozott körülményekre válaszolnak, nem követtek el semmilyen szabálytalanságot.

160 Következésképpen a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A gondossági kötelezettség és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról

- 161 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács nem tett eleget a gondossági kötelezettségének, valamint megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum a dömpingelt behozatal által a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatással kapcsolatban olyan okfejtést tartalmaz, amely csak az átmeneti rendelet szakaszában egyszer már megfogalmazott következtetés megismétlését képezi, és nem válaszol a felperesek által az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben megfogalmazott érvekre.
- 162 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem hivatkozhatnak úgy a gondossági kötelezettség be nem tartására és az indokolási kötelezettség megsértésére, hogy közben valójában az intézmények következtetésének megalapozottságát vitatják. Az a körülmény ugyanis, hogy a felperesek megítélése szerint az intézmények által nyújtott magyarázatok nem kielégítőek, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy az intézmények megsértették volna a gondossági kötelezettségüket és az indokolási kötelezettségüket.
- 163 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 159. pontban megállapítást nyert, hogy a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum válaszolt a felperesek által az ideiglenes tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételekben a dömpingelt behozatal közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásával kapcsolatban megfogalmazott állításokra. Következésképpen a Tanáccsal szemben nem kifogásolható, hogy megsértette volna a gondossági kötelezettségét és az indokolási kötelezettségét.

- 164 Ebből következik, hogy a jelen kifogást mint megalapozatlant, ennek következtében pedig a negyedik jogalap első részét teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik jogalaphoz a közösségi gazdasági ágazat szereplőit egyenként ért kár okaira vonatkozó második részéről

A felek érvei

- 165 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 3. cikkének (5) és (6) bekezdését, amennyiben az egyenként vett közösségi termelők szintjén nem volt hajlandó megvizsgálni az okozati összefüggést, továbbá a megtámadott rendelet (63)–(65) preambulumbekkezdésében azt állította, hogy az okozati összefüggés e vizsgálatát az egészében vett közösségi gazdasági ágazat szintjén kellett lefolytatni.
- 166 A felperesek ezen állítás – amely szerintük különbözik a harmadik jogalaptól – alátámasztása érdekében egyrészt megjegyzik, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése nem írja elő a vizsgálat lefolytatásáért felelős hatóságokkal szemben, hogy kizárólag azokat a gazdasági tényezőket vizsgálják meg, amelyek valamennyi közösségi termelőt hasonló módon érintettek. E rendelkezés nem csupán azt írja elő, hogy valamennyi gazdasági tényezőt értékelni kell, hanem azt is, hogy ezt az értékelést „a gazdasági ágazat [helyzetére]” tekintettel kell elvégezni, amely sokkal tágabb fogalom, mint a „közösségi gazdasági ágazat”. Hasonlóképp, a felperesek szerint az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdését ugyanezen rendelet 3. cikkének (5) bekezdésével együtt kell értelmezni, vagyis anélkül nem állapítható meg, hogy a dömpingelt behozatal képezi a jelentős kár okát, hogy a közösségi gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló

valamennyi gazdasági tényezőt figyelembe vennénk, ami azt jelenti, hogy nem hagyhatók figyelmen kívül azok a gazdasági tényezők, amelyekkel kapcsolatban bizonyított, hogy az egyes közösségi termelőket eltérően érintik. A felperesek hozzáteszik, hogy ha e tényezőket figyelmen kívül hagynánk, túl könnyű lenne megállapítani, hogy okozati összefüggés áll fenn a dömpingelt behozatal és bármilyen kár között, amennyiben az említett behozatal és kár időbeli egybeeséséből indulnánk ki.

167 A felperesek másrészt azt állítják, hogy számos olyan bizonyítékot terjesztettek elő, amelyek annak alátámasztására irányulnak, hogy először is, a közösségi gazdasági ágazat nagyobbik részét képviselő két közösségi termelő termelésére vonatkozó adatok alapján a dömpingelt behozatal nem eredményezte a termelés csökkenését; másodszor, a közösségi gazdasági ágazat nagyobbik részét képviselő négy közösségi termelő jelentős áremeléseket hajtott végre, harmadszor pedig az egyik legfontosabb közösségi termelő, a Huta Laziska az villamosenergia-ellátásban tapasztalt nehézségek következtében csökkentette 60 000 tonnával a termelését. A felperesek szerint a Tanács e tényeket nem vitatta.

168 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

169 Jóllehet a negyedik jogalap jelen részének tárgya az okozati összefüggés intézmények általi értékelése megalapozottságának kétségbe vonása, meg kell állapítani, hogy a felperesek által e rész alátámasztása érdekében előadott valamennyi érv – egy kivétellel – lényegében a közösségi gazdasági ágazatot ért kár értékelésére vonatkozik. Így egyedül a Huta Laziskával kapcsolatos érv irányul az okozati összefüggés elemzésére, amennyiben a felperesek azt kívánják bizonyítani, hogy az e közösségi termelőt ért

kárt nem a dömpingelt behozatal, hanem a villamosenergia-ellátásban tapasztalt nehézségek okozták. Ezzel szemben az alaprendelet 3. cikkének (5) és (6) bekezdésére vonatkozó okfejtés nem az okozati összefüggés elemzését érinti, hanem a kár tényezőinek értékelését. Ez a helyzet a közösségi gazdasági ágazat nagyobbik részét képviselő két közösségi termelő termelésére, valamint a közösségi gazdasági ágazat szintén nagyobbik részét képviselő négy közösségi termelő által végrehajtott áremelésekre vonatkozó érvekkel kapcsolatban is.

- 170 E körülmények között először is azon érvekkel kapcsolatban, amelyek lényegében a kár értékelésére vonatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 118–123. pontban megállapítást nyert, hogy az intézmények által a közösségi gazdasági ágazatot ért kár értékelése céljából alkalmazott módszer megfelelt az alaprendelet 3. cikkének, valamint hogy a közösségi termelésre, a termelési kapacitásra, a kapacitáskihasználásra, a készletekre, az értékesítésre, az üzleti részesedésre, a súlyozott átlagárakra, a jövedelmezőségekre, a pénzforgalomra, a beruházásokra, a beruházások megtérülésére, a tőkebevonási képességekre, a foglalkoztatásra, a termelékenységekre, valamint a bérekre vonatkozó számszerű adatokat a felperesek nem vitatták.
- 171 Ebből következően nem állapítható meg, hogy az intézmények figyelmen kívül hagytak volna bizonyos olyan gazdasági tényezőket, amelyek a felperesek szerint a közösségi termelőktől függően eltérő tendenciákat mutatnak. Különösen, ami a termelés és az árak alakulását illeti, az intézmények megfelelően figyelembe vették a vizsgálat során együttműködő valamennyi közösségi termelőre vonatkozó adatokat.
- 172 Másodsor, a Huta Laziskára vonatkozó érveléssel kapcsolatban előjáróban meg kell jegyezni, hogy az okozati összefüggés fennállására vonatkozó elemzést nem szükségszerűen oly módon kell lefolytatni a közösségi gazdasági ágazat egészének szintjén,

hogy a dömpingelt behozatalon kívüli más tényező által valamely egyedi közösségi termelőnek okozott kárt ne lehetne figyelembe venni. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésében (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (7) bekezdése lépett) szabályozott, úgynevezett „nem-tulajdonítási” elemzés keretében ugyanis az intézmények egyrészt kötelesek minden más ismert tényezőt megvizsgálni, amelyek a dömpingelt behozatallal azonos időpontban kárt okoztak a közösségi gazdasági ágazatnak, másrészt pedig kötelesek biztosítani, hogy az ezen más tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák e behozatalnak. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése nem mondja ki, hogy e vizsgálat során csak azt a kárt lehetne figyelembe venni, amelyet e más tényezők a közösségi gazdasági ágazat egészének okoztak. E rendelkezés céljára tekintettel – amely annak biztosításában nyilvánul meg, hogy az intézmények a dömpingelt behozatal káros hatásait elválasszák és megkülönböztessék az egyéb tényezők káros hatásaitól – lehetséges, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli más tényező által valamely közösségi termelőnek egyénileg okozott kárt bizonyos körülmények között figyelembe kell venni, amennyiben e kár hozzájárult az egészében vett közösségi gazdasági ágazatban tapasztalt kárhoz.

173 Márpedig meg kell állapítani, hogy azt a kárt, amely a Huta Laziskát a villamosenergia-ellátásban felmerült nehézségek következtében érthette, a megtámadott rendelet (101) preambulumbekzdése megfelelően figyelembe vette. Így a Tanács e preambulumbekzdésben kifejtette, hogy – még ha az e termelőre vonatkozó adatok nem is képezték a kár elemzésének tárgyát – a közösségi ágazat vonatkozásában megfigyelt tendenciák továbbra is kár fennállására utaltak. Mindazonáltal a felperesek nem törekedtek annak alátámasztására, hogy ez utóbbi megfontolás nyilvánvaló mérlegelési hibának minősül.

174 Ezért meg kell állapítani, hogy a felperesek által a Huta Laziska helyzetére vonatkozóan előadott érveknek nem lehet helyt adni, valamint hogy az eddigi megfontolások összességére tekintettel a negyedik jogalap jelen részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapnak a közösségi gazdasági ágazat termelésének csökkenésére vonatkozó harmadik részéről

A felek érvei

- 175 A felperesek úgy vélik, hogy a Tanács azon következtetése, mely szerint a dömpingelt behozatal a közösségi gazdasági ágazat termelésének csökkenését váltotta ki, nyilvánvalóan téves, mivel a közösségi termelők többsége nem csökkentette a termelését.
- 176 A felperesek ugyanis emlékeztetnek arra, hogy olyan bizonyítékokat terjesztettek elő, amelyek alátámaszthatják, hogy a FerroAtlántica és a FerroPem, a közösségi gazdasági ágazat nagyobbik részét képviselő két közösségi termelő a dömpingelt behozatal ellenére nem csökkentette a termelését. Márpedig a felperesek szerint, ha a vitatott behozatal önmagában kedvezőtlen hatást gyakorolt volna a közösségi gazdasági ágazat termelésére, az ilyen kedvezőtlen fejleményt minden egyes közösségi termelő vonatkozásában észlelni kellett volna. Mivel az eljárás irataiban szereplő adatok a közösségi termelők szerint nagyon eltérő fejleményeket tárnak fel, el kell vetni azt a „végletekig leegyszerűsített” következtetést, mely szerint a dömpingelt behozatal a közösségi gazdasági ágazat termelésének egyidejű csökkenésekor jelentősen növekedett.
- 177 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvénytörés álláspontja

- 178 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács azon következtetése, mely szerint a dömpingelt behozatal a közösségi gazdasági ágazat termelésének csökkenését váltotta ki, nyilvánvalóan téves, mivel a közösségi termelők többségét képviselő két termelő nem csökkentette a termelését.
- 179 Meg kell állapítani, hogy jóllehet a jelen rész tárgya az okozati összefüggés intézmények általi értékelése megalapozottságának kétségbe vonása, miközben a harmadik jogalap a kár meghatározásának megalapozottságát vitatja, ez nem változtat azon, hogy a felperesek által a jelen rész keretében kifejtett érvelés megegyezik a harmadik jogalap keretében kifejtett érveléssel. Ebből következően meg kell állapítani, hogy ez az érvelés a fenti 107–123. pontban kifejtett indokok alapján megalapozatlan.
- 180 Ebből következik, hogy a negyedik jogalap jelen részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalaphoz a közösségi gazdasági ágazat által viselt költségek emelkedésének hatására vonatkozó negyedik részéről

A felek érvei

- 181 A felperesek először is azt állítják, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát képeznek az átmeneti rendeletben és a megtámadott rendeletben megfogalmazott azon állítások,

melyek szerint egyrészt az energiaárak az egész világon emelkedtek, ideértve az érintett országokat is, néha még az európainál is nagyobb mértékben, másrészt pedig az alacsony árú dömpingelt behozatal nem tette lehetővé a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy a költségek emelkedését az ügyfelekre hárítsa.

182 A felperesek egyrészt úgy vélik, hogy a Tanács a termelési költségek emelkedésének hatásával kapcsolatban nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. Ezzel összefüggésben emlékeztetnek arra, hogy a vizsgálati eljárás során olyan bizonyítékokat szolgáltatottak, amelyek bizonyíthatják egyrészt, hogy a közösségi gazdasági ágazat által viselt egységnyi munkaerőköltségek tonnánként átlagosan 45%-kal emelkedtek, másrészt pedig, hogy az energiaköltségek egy kivételével valamennyi közösségi termelő vonatkozásában több mint 10%-kal emelkedtek. Ráadásul a felperesek állításuk szerint bizonyították, hogy e költségek az Unióban jelentősen nagyobb mértékben emelkedtek, mint a világ többi részén, köztük a dömpingellenes eljárással érintett országokban. Márpedig a Tanács e bizonyítékokat nem vette figyelembe és nem is vitatta.

183 A felperesek másrészt azt állítják, hogy a Tanács nyilvánvalóan tévesen mérlegelte azt, hogy az acélipari ágazatbeli kereslet milyen szerepet játszik a közösségi gazdasági ágazat azon lehetőségében, hogy a költségek emelkedését a fogyasztókra hárítsa. Ezzel összefüggésben a felperesek emlékeztetnek arra, hogy a Tanács olyan grafikon alapján, amely azt mutatja, hogy nincs összefüggés a világszintű nyersacéltermelés és a ferroszilícium Unióban alkalmazott szerződéses ára között, a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban azt állította, hogy az acéltermelők kereslete nem játszott semmilyen szerepet az árak meghatározásában, mivel a ferroszilícium ára közösségi szinten bizonyos időszakokban annak ellenére csökkent, hogy az acélipari ágazat kereslete nőtt.

184 Márpedig a felperesek szerint egyrészt a Tanács által használt grafikon bizonyítja, hogy az árak összességükben az acél iránti kereslettel párhuzamosan alakultak.

Másrészt a Tanács nem a megfelelő grafikont használta, továbbá a közösségi acéltermelés alakulását a ferroszilícium közösségi piaci árának alakulásához képest kellett volna elemeznie. Ez az elemzés bizonyította volna, hogy a ferroszilícium közösségi árának alakulása pontosan követte a közösségi acéltermelés alakulását; hogy a ferroszilícium árát elsősorban a közösségi acéltermelés határozta meg, valamint hogy ennek következtében a termelési költségek emelkedésének a fogyasztókra hárításával kapcsolatos lehetőségeket az acéltermelők kereslete korlátozta.

185 A felperesek másodszor azt állítják, hogy a Tanács megsértette a gondossági kötelezettségét és az indokolási kötelezettségét, mivel annak ellenére, hogy a felperesek a vizsgálati eljárás során számos bizonyítékot szolgáltatottak a termelési költségek emelkedésével kapcsolatban, a Tanács nem vitatta ezeket az érveket, és nem is válaszolt azokra.

186 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

– A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított kifogásról

187 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el annak értékelése során, hogy milyen hatással járt a közösségi gazdasági ágazat által viselt költségek emelkedése.

- 188 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Tanács és a Bizottság kötelesek megvizsgálni, hogy az a kár, amelyet alapul akarnak venni, ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőtől eredő kárt (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1992. június 11-én hozott ítéletének EBHT 1992., I-3813. o.) 16. pontja).
- 189 Továbbá a fenti 136. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az a kérdés, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli más tényezők hozzájárultak-e a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz, összetett gazdasági problémák értékelését feltételezi, amellyel kapcsolatban az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, ami magában foglalja, hogy ezen értékelés felett az uniós bíróság csak korlátozott felülvizsgálatot gyakorolhat.
- 190 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az intézmények az átmeneti rendelet (131)–(133) preambulumbekzdésében, valamint a megtámadott rendelet (97)–(99) preambulumbekzdésében kifejtették azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélték meg, hogy a termelési költségek emelkedése nem bonthatta meg a dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggést. Okfejtésük három lépésből áll. Először is hangsúlyozták, hogy az ötvözetiparban tapasztalható költségemelkedések általában világméretűek, ezért a világon mindenütt ugyanúgy érintik az ágazatot. Másodsor megjegyezték, hogy a költségemelkedések a vizsgált időszakban következtek be. Harmadszor megállapították, hogy – még ha ezeket az emelkedéseket részben ellensúlyozták az értékesítési áremelkedések – az alacsony árú dömpingelt behozatal nem tette lehetővé a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy a növekedés hatásait teljes mértékben érvényesítse az értékesítési árakban.
- 191 A felperesek vitatják ezt az okfejtést, és emlékeztetnek arra, hogy a közigazgatási eljárás során a bizonyítékok két olyan sorozatát is előterjesztették, amelyek a dömpingelt

behozatal és a kár közötti okozati összefüggés hiányát támasztják alá. Egyrészt azt állítják, hogy bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az energiaárak az Unióban magasabbak voltak, mint nemzetközi szinten. Ezzel együtt utalnak a Bizottság által a „harmadik energiacsomag” keretében, valamint az Alliance of Energy-Intensive Industries által megfogalmazott általános jellegű állításokra. Másrészt a felperesek azt állítják, hogy bizonyították: az acél iránti kereslet meghatározó szerepet játszott abban, hogy a közösségi gazdasági ágazat képtelen volt a költségek emelkedését az árakban érvényesíteni. Ezzel összefüggésben olyan grafikonokat csatolnak, amelyek azt szemléltetik, hogy a közösségi acéltermelés hogyan alakult a ferroszilícium szintén közösségi árához képest. A felperesek szerint e grafikon bizonyítja, hogy a ferroszilícium közösségi ára pontosan követi a közösségi acéltermelést, ennek következtében pedig az acéltermelés a ferroszilícium árát meghatározó legfontosabb tényező. A felperesek e grafikonokat szembeállítják az intézmények által a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumhoz készített azon grafikonnal, amelyből az derül ki, hogy nincs összefüggés az acél iránti világszintű kereslet és a ferroszilícium Közösségben alkalmazott szerződéses ára között.

192 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a felperesek által előterjesztett egyik bizonyíték sem döntő jelentőségű. Mindenekelőtt azon bizonyítékkal kapcsolatban, mely szerint az energiaárak a Közösségben magasabbak voltak, mint nemzetközi szinten, meg kell állapítani, hogy a felperesek meglegednek azzal, hogy általános jellegű állításokra utalnak, viszont nem szolgálnak semmilyen számszerű adattal. Különösen, nem végeztek pontos és számszerű összehasonlítást a közösségi és a világszintű energiaárak között, és nem bizonyították azt sem, hogy a közösségi energiaárak ezen emelkedése olyan jellegű volt, hogy ez állt a közösségi gazdasági ágazatot ért kár háttérében.

193 Továbbá a közösségi acéltermelésnek a ferroszilícium közösségi árához viszonyított alakulását szemléltető grafikonnal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a felperesek meglegednek az e grafikon alapján megfogalmazott azon általános jellegű állítással, mely szerint a ferroszilícium közösségi ára pontosan követi az acéltermelést.

Ugyanakkor nem elemezték e grafikont annak bizonyítása céljából, hogy az acél iránti kereslet (vagyis az acéltermelés) úgy alakult, hogy a közösségi termelők a vizsgálati időszak során nem tudták a termelési költségek emelkedését az árakban érvényesíteni. Ráadásul meg kell jegyezni, hogy a grafikon a 2005. október 1-jétől 2006. szeptember 30-áig terjedő vizsgálati időszak első három negyedéve alatt az acéltermelés növekedését jelzi, csökkenés csak a negyedik negyedévben következett be. A grafikonból az is kiderül, hogy a ferroszilícium közösségi ára a vizsgálati időszak során végig emelkedett. A felperesek viszont nem magyarázzák meg, hogy az acéltermelésnek a vizsgálati időszak első három negyedéve során tapasztalt növekedése miért nem volt elegendő ahhoz, hogy olyan áremelkedéshez vezessen, amely lehetővé tette volna a közösségi ferroszilícium-termelők számára a termelési költségek emelkedésének a fogyasztókra hárítását.

¹⁹⁴ Következésképpen a felperesek által előterjesztett bizonyítékok nem támaszthatják alá, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár háttérében a költségek emelkedése állt.

¹⁹⁵ Az eddigiekre – különösen az intézmények által az átmeneti rendeletben és a megtámadott rendeletben előadott okfejtésre, valamint a felperesek által előterjesztett bizonyítékok elégtelenségére – tekintettel a felperesek nyilvánvaló mérlegelési hibákra vonatkozó állításait el kell utasítani.

¹⁹⁶ Következésképpen a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A gondos ügyintézés elvének megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról

- 197 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács megsértette a gondossági kötelezettségét és az indokolási kötelezettségét, mivel annak ellenére, hogy a felperesek a vizsgálati eljárás során számos bizonyítékot szolgáltatottak a termelési költségek emelkedésével kapcsolatban, a Tanács e körülmények bemutatását nem vitatta, és nem is válaszolt azokra.
- 198 Ezzel összefüggésben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a felperesek állításával ellentétben a Tanács válaszolt a felperesek által előadott érvekre. Így egyrészt az intézmények az átmeneti rendelet (131)–(133) preambulumbekzdésében, a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban, a konkrétan a CHEMK-re vonatkozó végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban, valamint a megtámadott rendelet (97)–(99) preambulumbekzdésében válaszoltak a felperesek termelési költségekkel kapcsolatos állításaira. Másrészt az intézmények a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban, valamint a konkrétan a CHEMK-re vonatkozó végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumban válaszoltak a felperesek acélkereslettel kapcsolatos állításaira. A gondossági kötelezettség és az indokolási kötelezettség semmilyen megsértését sem lehet tehát az intézményekkel szemben megalapozottan kifogásolni.
- 199 Ezenkívül, mint azt a fenti 162. pont említi, a felperesek nem hivatkozhatnak úgy a gondossági kötelezettség be nem tartására és az indokolási kötelezettség megsértésére, hogy közben valójában az intézmények következtetésének megalapozottságát vitatják. Az a körülmény ugyanis, hogy a felperesek megítélése szerint az intézmények által nyújtott magyarázatok nem kielégítőek, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy az intézmények megsértették volna a gondossági kötelezettségüket és az indokolási kötelezettségüket.

- 200 Ebből következik, hogy a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 201 Az eddigi megfontolások összességére tekintettel a negyedik jogalap negyedik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalpnak a Huta Laziskát ért kár elemzésével kapcsolatban az indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik részéről

A felek érvei

- 202 A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, ahogyan azt többek között a Bíróság C-76/00. P. sz., Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének (EBHT 2003., I-79. o.) 87. pontja definiálja, mivel semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá a megtámadott rendelet (101) preambulumbekzdésében azzal kapcsolatban megfogalmazott állítását, hogy a konkrétan a Huta Laziskára vonatkozó adatok milyen hatással voltak a kár meghatározására. A felperesek szerint ez az állítás olyan „ismételgetésnek” minősül, amely egyrészt a felperesek által többek között a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben ez iránt előterjesztett kérelmek, másrészt pedig a vizsgálati eljárás során általuk előadott bizonyítékok ellenére nem szolgál semmilyen információval, továbbá a következtetést nem támasztja alá semmilyen igazolható indokkal. Az említett bizonyítékok alátámasztják, hogy a Huta Laziska – a legjelentősebb közösségi ferroszilícium-termelő – a 2005–2006. évek során a villamosenergia-szolgáltatójával folytatott pereskedés következtében szüntette be a ferroszilícium

termelését, ennek következtében pedig az e társaságot ért kárt nem a vizsgálati eljárással érintett behozatalok okozták. Ráadásul a felperesek azt állítják, hogy a Huta Laziska termelésének csökkenése olyan mértékű volt, hogy legnagyobb részben ez volt felelős az egészében vett közösségi ágazat termelésűcsökkenéséért.

- 203 A felperesek a válaszban vitatják a Tanács azon megjegyzését, mely szerint a felperesek nem kértek pontosítást a kár azon értékeléséhez, amelyet a Tanács a Huta Laziskára vonatkozó adatokat kizárva folytatott le, mint ez a megtámadott rendelet (101) preambulumbekzdéséből kiderül. Így a felperesek azt állítják, hogy 2008. január 7-én erre vonatkozóan konkrét kérelmet terjesztettek elő.
- 204 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvénszék álláspontja

- 205 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a megtámadott rendelet (101) preambulumbekzdése – amely arról szól, hogy a konkrétan a Huta Laziskával kapcsolatos adatok milyen hatással voltak a kár meghatározására – olyan „ismételgetésnek” minősül, amely a felperesek által ez iránt előterjesztett kérelmek ellenére nem szolgál semmilyen információval, továbbá a következtetést nem támasztja alá semmilyen igazolható indokkal.
- 206 Mint azt a fenti 162. pont már említette, a felperesek nem hivatkozhatnak úgy az indokolási kötelezettség megsértésére, hogy közben valójában az intézmények következtetésének megalapozottságát vitatják. Az a körülmény ugyanis, hogy a felperesek

megítélése szerint az intézmények által nyújtott magyarázatok nem kielégítőek, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy az intézmények megsértették volna az indokolási kötelezettségüket.

207 Ezenkívül hozzá kell tenni, hogy a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentum 99. és 100. pontjából, valamint a megtámadott rendelet (100) és (101) preambulumbekzdéséből kiderül, hogy az intézmények egyrészt úgy ítélték meg, hogy a kár okát az egészében vett közösségi ágazat szintjén kellett elemezni, továbbá a Huta Laziskára vonatkozó információkat figyelembe vették, másrészt pedig, hogy még ha az e termelőre vonatkozó adatokat ki is zárták volna az elemzésből, a közösségi gazdasági ágazat többi része tekintetében megfigyelt tendenciák akkor is egyértelműen kedvezőtlenek maradtak volna. Jóllehet e magyarázatok kétségkívül tömörnek tekinthetők, a fenti 44. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően világosan és egyértelműen kitűnik belőlük az intézmények érvelése. Mindazonáltal a jelen ügy tényállása semmi esetre sem hasonlítható a fenti 202. pontban hivatkozott, a felperesek által a beadványaikban idézett Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló tényálláshoz. Ez utóbbi ügyben ugyanis a Bíróság azt állapította meg, hogy a Tanács csupán utalt a közösségi jogforrásokra, és nem szolgáltat semmilyen magyarázattal, amely felvilágosíthatta volna az érintetteket és az eljáró bíróságot.

208 Végül meg kell jegyezni, hogy nem minősül az indokolási kötelezettség megsértésének önmagában az, hogy az intézmények nem adtak helyt annak a kérelemnek, hogy közöljék a közösségi gazdasági ágazatot ért kárra vonatkozó, a Huta Laziska kizárásával végzett értékelést.

209 Ebből következik, hogy a negyedik jogalap ötödik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalaphoz a harmadik országokból származó behozatal hatására vonatkozó tanácsi következtetések kapcsán az indokolási kötelezettség megsértésére alapított hatodik részéről

A felek érvei

- ²¹⁰ A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a megtámadott rendelet (95) preambulumbekzdésében azt állította, hogy a harmadik országokból származó behozatal nem járult hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz. Ezzel összefüggésben a felperesek utalnak a végleges tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikre, amelyekben – az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikre hivatkozva – azt állították, hogy a fenti állítás téves, amennyiben az Izlandról és Venezuelából származó behozatal 2005-től a vizsgálati időszakig erőteljesen növekedett, ez alkalommal elvéve a közösségi ferroszilícium-termelők piaci részesedését.
- ²¹¹ A felperesek a válaszban hozzátesszik, hogy – ellentétben a Tanács állításával – nincs ellentmondás azon érv, mely szerint a harmadik országokból származó behozatal hozzájárult a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz, illetve azon érv között, mely szerint a dömpingelt behozatal a Norvégiából, Venezuelából és Izlandról származó behozatal által „felszabadított helyet” vette át. A dömpingelt behozatal ugyanis a 2004-től 2005-ig Venezuelából és Izlandról érkező ferroszilíciumot váltotta fel. Ezzel együtt 2005-től a vizsgálati időszakig – vagyis eltérő időszakban – a Venezuelából és Izlandról származó behozatal növekedett, ennél fogva pedig érintette a közösségi gazdasági ágazatot.

212 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

213 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a megtámadott rendelet (95) preambulumbekzdésében azt állította, hogy a harmadik országokból származó behozatal nem járult hozzá a közösségi gazdasági ágazatot ért kárhoz.

214 Még egyszer, mint azt többek között a fenti 162. pont már kifejtette: a felperesek nem hivatkozhatnak úgy az indokolási kötelezettség megsértésére, hogy közben valójában az intézmények következtetésének megalapozottságát vitatják. Az a körülmény ugyanis, hogy a felperesek megítélése szerint az intézmények által nyújtott magyarázatok nem kielégítőek, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy az intézmények megsértették volna az indokolási kötelezettségüket.

215 Ráadásul meg kell állapítani, hogy az intézmények az átmeneti rendelet (115)–(121) preambulumbekzdésében részletesen megvizsgálták a harmadik országokból származó behozatalnak a közösségi gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatását. Az intézmények megerősítették az átmeneti rendeletben és a megtámadott rendelet (95) preambulumbekzdésében levezetett elemzést. Közelebbről, az intézmények az átmeneti rendelet (118) és (120) preambulumbekzdésében terjedelmes okfejtéseket szenteltek a Venezuelából és Izlandról származó behozatal hatásának vizsgálatára. E preambulumbekzdésekben az intézmények többek között kifejtették, hogy jóllehet nem zárható ki, hogy az Izlandról és Venezuelából származó behozatalnak lehetett kedvezőtlen hatása a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, e hatást a dömpingelt

behozatal mennyiségével és áraival összehasonlítva nem lehet meghatározó mértékűnek tekinteni. Ebből következik, hogy az intézmények e preambulumbekendésekben világosan és egyértelműen kifejtették az érvelésüket, vagyis nem lehet megalapozotlan kifogásolni velük szemben, hogy megsértették volna az indokolási kötelezettséget.

- ²¹⁶ Következésképpen a negyedik jogalap hatodik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

5. A dömpingellenes eljárás megindítására vonatkozó információk közlésével összefüggésben a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított ötödik jogalapról

A felek érvei

- ²¹⁷ A felperesek azt állítják, hogy a Tanács megsértette a védelemhez való jogukat, mivel nem adott helyt a felperesek azon kérelmének, hogy a dömpingellenes eljárás megindítása alapjául szolgáló panaszban foglalt bizonyítékokra vonatkozó további nem bizalmas adatokat csatolják az eljárás nem bizalmas irataihoz.
- ²¹⁸ Ezzel összefüggésben a felperesek először is megjegyzik, hogy a kárral kapcsolatos, 2007. január 15-én előterjesztett észrevételeikben, valamint az átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumra tett észrevételeikben kérték, hogy a panaszban foglalt, konkrétan a nyilvánvaló fogyasztás számítására, a dömpingkülönbözlet számítási alapjára, valamint a panaszt benyújtó társaságok termelési költségeire vonatkozó információkról adjanak nekik nem bizalmas összefoglalókat. A felperesek kifejtik, hogy

ezen összefoglalókat egyrészt annak megállapítása érdekében kellett volna közölni velük, hogy a panasz valóban megfelelő mértékben tartalmazott ilyen információkat a benne foglalt állítások alátámasztására, másrészt pedig azért, hogy az érintett exportőröknek nem bizalmas összefoglaló formájában lehetővé tegyék azon információk vizsgálatát, amelyek alapján a Bizottság szükségesnek ítélte a dömpingellenes eljárás megindítását. A felperesek szerint ezen összefoglalók nélkül nem állt módjukban válaszolni az Euroalliates által a panaszban megfogalmazott kifogásokra.

- 219 Közelebbről, a nyilvánvaló fogyasztás számítására vonatkozó információkkal kapcsolatban a felperesek egyrészt kifejtik, hogy a panasz a fogyasztásra vonatkozóan két eltérő adathalmazt tartalmazott (behozatal, kivitel, értékesítés, készletek és termelés), az eltérés pedig különböző kiigazításokból adódott. Ezen eltérés következtében a felperesek pontosításokat, valamint a két adathalmazra vonatkozó számítások összehangolását kérték. Az intézmények részéről semmit nem kaptak. Másrészt a felperesek – a Tanács azon érvére adott válaszként, mely szerint a ferroszilícium különböző fajtáinak 75%-os ferroszilíciummá történő átváltására használt formulát közölték – a válaszbeadványban azt állítják, hogy nem a formulát kérték, hanem e formula olyan helyzetben történő használatának igazolását, amelyben semmilyen formulára nem volt szükség.
- 220 A dömpingkülönbszet számítási alapjára vonatkozó információkkal kapcsolatban a felperesek azt állítják, hogy a panasz nem bizalmas változata a C a. mellékletben foglalja össze a dömpinggel összefüggésben a felpereseknek szolgáltatott valamennyi adatot. Márpedig ezek az oldalak üresek, ami azt jelenti, hogy a felperesek nem ellenőrizhették, hogy a panasz tartalmazott-e bizonyítékokat a dömpingre vonatkozóan, mindamellett pedig, hogy e bizonyítékok megfelelőek voltak-e.
- 221 A panaszt benyújtó társaságok termelési költségeire vonatkozó információkkal kapcsolatban a felperesek kifejtik, hogy a közigazgatási eljárás során összehasonlították a panaszban említett, a közösségi gazdasági ágazat egészére vonatkozó termelési

költségek alakulását azokkal az adatokkal, amelyeket az egyes közösségi termelőkre vonatkozó dömpingellenes kérdőívre adott válaszok tartalmaztak. Az összehasonlítás jelentős eltéréseket mutatott, aminek alapján a felperesek azt kérték a Bizottságtól, hogy tegye hozzáférhetővé az egyes közösségi termelőkre vonatkozó nem bizalmas adatokat, ahogy azok a panaszban szerepelnek. A Bizottság indokolás nélkül megtagadta e hozzáférhetővé tételt.

- 222 A felperesek másodszor azt állítják, hogy azoknak az információknak, amelyeket az Euroalliages panaszát támogató társaságok szolgáltatottak, semmilyen „használatos nem bizalmas változatát” nem csatolták az eljárás irataihoz. Ezenkívül előadják, hogy jóllehet bizonyos információkat végül átadtak, azok hitelességét kétségbe vonja az e társaságok által közölt különböző dokumentumokban feltüntetett adatok között megállapítható következetlenség.
- 223 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja a felperesek érveit.

A Törvényszék álláspontja

- 224 A fenti 52. pontban már hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének értelmében az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és jelentőségéről, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhasznált bizonyítékokról. Ezzel összefüggésben a közösségi intézmények az üzleti titok tiszteletben tartásán belüli mértékben kötelesek megadni az érintett vállalkozásoknak az érdekeik védelmét szolgáló hasznos tájékoztatásokat,

megválasztva – adott esetben hivatalból – az ilyen tájékoztatás megfelelő módjait (a fenti 52. pontban hivatkozott Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ügyben hozott ítélet 17. pontja).

225 Az üzleti titokkal kapcsolatban még emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése lépett) akként rendelkezik, hogy bármely, természeténél fogva bizalmas vagy olyan információt, amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük. Továbbá az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerint (amelynek helyébe az 1225/2009 rendelet 19. cikkének (2) bekezdése lépett) a bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról nem bizalmas összefoglalót kell készíteniük, eltekintve azon kivételes esetektől, amikor az információk nem alkalmasak az összefoglalásra. Még mindig e rendelkezés szerint, ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmasan közölt információk lényege megfelelően érthető legyen.

226 Az eddigi megfontolásokat alapul véve kell eldönteni, hogy a Tanács ténylegesen megsértette-e a felperesek védelemhez való jogát, amikor nem adott helyt azon kérelmüknek, hogy egyes további nem bizalmas adatokat csatoljanak az eljárás nem bizalmas irataihoz.

227 Először is, a felperesek azt állítják, hogy a kárral kapcsolatos, 2007. január 15-én a Bizottság elé terjesztett észrevételeikben kérték, hogy a panaszban foglalt, a fogyasztás számítására, a dömpingkülönbözet számítási alapjára, valamint a panaszt benyújtó társaságok termelési költségeire vonatkozó információkról csatoljanak nem bizalmas összefoglalókat az eljárás irataihoz. A felperesek szerint ezen információk nélkül nem állt módjukban válaszolni a panaszban megfogalmazott kifogásokra.

- 228 Mindenekelőtt a fogyasztás számításával kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felperesek a kárral kapcsolatos észrevételekben három dokumentumtípus közlését kérték: egyrészt a 75%-os ferroszilícium behozatalára vonatkozó adathalmaz átváltásához használt formula igazolását, másrészt felvilágosítást arról, hogy ezt az átváltást a belföldi szállítmányok meghatározása céljából milyen módon számították, harmadrészt pedig két közösségi termelő, az SKW Trostberg AG és a TDR – Metalurgija d.d. azon becsült termelését, amelyre a panasz nem bizalmas változatában foglalt, a nyilvánvaló fogyasztásra vonatkozó táblázat utal, továbbá azt, hogy e becslések céljából milyen módon számították az átváltást.
- 229 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a ferroszilícium különböző fajtáinak 75%-os ferroszilíciummá történő átváltására használt formula szerepel a panasz nem bizalmas változatában. Továbbá e formula használatának igazolását a Bizottság megadta a kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó, 2007. szeptember 10-én a felpereseknek megküldött dokumentumban, amelyből kiderül, hogy az alkalmazott átváltási formula szükségesnek bizonyult ahhoz, hogy megfelelően össze lehessen hasonlítani az adatokat.
- 230 A belföldi szállítmányokkal kapcsolatban meg kell jegyezni azt is, hogy a panasz nem bizalmas változatából kiderül, hogy az e szállítmányokra vonatkozó számok olyan valós szállítmányokon alapultak, amelyekről a 75%-os ferroszilícium alapján különböző panaszosok szolgáltatottak adatokat, továbbá az SKW-re és a TDR-re vonatkozó becsléseken. A panasz ugyanezen változatából az is kiderül, hogy a valós szállítmányokra vonatkozó adatokat bizalmasnak tekintették. Mivel a panasz nem bizalmas változatában szerepelnek a belföldi szállítmányokra vonatkozó összesített számadatok, meg kell állapítani, hogy az intézmények az alaprendelet 19. cikkének (1) és (2) bekezdését tiszteletben tartva jártak el.

- 231 Végül az SKW és a TDR becsült termelésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumban megmagyarázta, hogy e dokumentum olyan piaci ismereten alapult, amellyel a panaszosok rendelkeztek, vagyis azt bizalmasnak kellett tekinteni. Mint azt a fenti 230. pont említi, mivel a panasz nem bizalmas változatában szerepelnek a belföldi szállítmányokra vonatkozó összesített számadatok, az intézmények az alaprendelet 19. cikkének (1) és (2) bekezdését tiszteletben tartva jártak el.
- 232 Az eddigiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperesek tévesen állítják, hogy nem közölték velük a fogyasztás számítására vonatkozó azon információkat, amelyek nem bizalmas formában történő kiadását kérték. Ezeket az információkat ugyanis vagy a nem bizalmas ügyirathoz csatolták, vagy pedig azok a kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentumban szerepeltek. Következésképpen a panasz e vonatkozásában a felperesek megalapozatlanul hivatkoznak a védelemhez való joguk megsértésére.
- 233 Továbbá a dömpingkülönbözet számítási alapjával kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a panasz nem bizalmas változata tömör, de világos magyarázatot tartalmaz a rendes érték és az exportár számítási módjáról. Ráadásul a kiegészítő átmeneti tájékoztatást tartalmazó dokumentum részletes magyarázatokat ad arról, hogy hogyan számították a rendes értéket. Különösen, a Bizottság e dokumentumban a rendes érték számításának alapjául használt azon árakra hivatkozott, amelyek a panasz nem bizalmas változatának C 1., C 2., C 3. és C 4. mellékletében szerepelnek. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperesek a dömpingkülönbözet számításával kapcsolatban elegendő adattal rendelkeztek a védelemhez való joguk gyakorlásához, továbbá nem volt következménye annak, hogy a panasz nem bizalmas változatában üresek voltak a C a. mellékletre vonatkozó oldalak.
- 234 Végül a panaszt benyújtó társaságok termelési költségeivel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a panaszosok termelési költségei összesítve szerepeltek a panasz nem bizalmas változatának 5. mellékletében. Mivel az egyes panaszosok valós termelési

költségeire vonatkozó adatok vitathatatlanul bizalmasak, a panasz nem bizalmas változatában pedig a panaszosok termelési költségeinek összesített számadatai szerepelnek, az intézmények az alaprendelet 19. cikkének (1) és (2) bekezdését tiszteletben tartva jártak el. Ebből következik, hogy az intézmények megadták a felpereseknek az érdekeik védelmét szolgáló hasznos tájékoztatásokat, ezzel együtt tiszteletben tartva az üzeti titkot is. Következésképpen a felperesek a panaszt benyújtó társaságok termelési költségeivel kapcsolatban sem megalapozottan hivatkoznak a védelemhez való joguk megsértésére.

235 Másodszer, a felperesek azt kifogásolják, hogy azoknak az információknak, amelyeket az Euroalliates panaszát támogató társaságok szolgáltatottak, a Tanács semmilyen „használatos nem bizalmas változatát” nem csatolta az eljárás irataihoz. Ezenkívül azt állítják, hogy jöllehet bizonyos információkat végül átadtak, azok hitelességét kétségbe vonja az e társaságok által közölt különböző dokumentumokban feltüntetett adatok között megállapítható következetlenség.

236 Ezzel összefüggésben rá kell mutatni, hogy ezen állítások nem kellően pontosak, és meg kell állapítani, hogy ezen állításokat a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése alapján, amely az említett alapokmány 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának a fenti 60. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban értelmezett 44. cikke 1. §-ának c) és d) pontja alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. A felperesek ugyanis nem szolgálnak semmilyen pontosítással azon nem bizalmas változatokról, amelyeket nem találnak kellően hasznosnak. Különösen, nem pontosítják, hogy vajon a panasz alátámasztása érdekében előterjesztett nem bizalmas dokumentumokról vagy utóbb előterjesztett dokumentumokról van-e szó. Ezenkívül nem szolgálnak semmilyen pontosítással azokról az adatokról, amelyeket következetlennek vélnék. Következésképpen a jelen kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

237 Ebből következik, hogy az ötödik jogalapot részben mint megalapozatlant, részben pedig mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

- 238 Az eddigi megfontolások összességére tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.
- 239 A felperesek által pervezető intézkedések megtétele és bizonyításfelvétel iránt előterjesztett kérelmet is el kell utasítani. Egyrészt ugyanis a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék rendelje a megtámadott rendelet (101) preambulumbekzdésének – amely arról szól, hogy a konkrétan a Huta Laziskával kapcsolatos adatok milyen háttással voltak a kár meghatározására – alátámasztását szolgáló információk beszerzését. Mivel a fenti 205–209. pontban már megállapítást nyert, hogy az említett preambulumbekzdésnek megfelelő az indokolása, a felperesek kérelmének nem kell helyt adni. Másrészt a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék rendelje el a fogyasztás számítására, a dömpingkülönbözet számítási alapjára, valamint a panaszt benyújtó egyes társaságok termelési költségeire vonatkozó információk oly módon történő beszerzését, hogy annak alapján ellenőrizni lehessen, hogy a vizsgálat megindítása a dömpingre és a kárra vonatkozó megfelelő bizonyítékok alapján történt-e. Márpedig a fenti 224–234. pontban megállapítást nyert, hogy a felperesek mindhárom említett tényezőre vonatkozóan megkapták az érdekeik védelmét szolgáló hasznos tájékoztatásokat. A felperesek ezzel kapcsolatos kérelmének sem kell tehát helyt adni.

A költségekről

- 240 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 241 Ezenkívül az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következően a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

- 2) **A Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) és a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) maguk viselik saját költségeiket, továbbá kötelesek viselni az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket is.**

- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. október 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	II - 7368
Az eljárás és a felek kérelmei	II - 7372
A jogkérdésről	II - 7374
1. Az exportár képzése keretében névleges haszonkulcs alkalmazására alapított első jogalapról	II - 7374
Az első jogalapnak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított első részéről	II - 7374
A felek érvei	II - 7374
A Törvényszék álláspontja	II - 7375
Az első jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második részéről	II - 7380
A felek érvei	II - 7380
A Törvényszék álláspontja	II - 7381
Az első jogalapnak a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított harmadik részéről	II - 7383
A felek érvei	II - 7383
A Törvényszék álláspontja	II - 7383
Az első jogalapnak a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított negyedik részéről	II - 7385
A felek érvei	II - 7385
A Törvényszék álláspontja	II - 7386

2.	A Silmak által felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalással kapcsolatos második jogalapról	II - 7387
	A második jogalapnak az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított első részéről	II - 7387
	A felek érvei	II - 7387
	A Törvényszék álláspontja	II - 7388
	A második jogalapnak az alaprendelet 6. cikke (7) bekezdésének, 8. cikke (4) bekezdésének, valamint 20. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított második részéről	II - 7392
	A felek érvei	II - 7392
	A Törvényszék álláspontja	II - 7393
	A második jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére alapított harmadik részéről	II - 7395
	A felek érvei	II - 7395
	A Törvényszék álláspontja	II - 7396
	A második jogalapnak a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított negyedik részéről	II - 7397
	A felek érvei	II - 7397
	A Törvényszék álláspontja	II - 7398
3.	A kár meghatározására vonatkozó harmadik jogalapról	II - 7399
	A felek érvei	II - 7399
	A Törvényszék álláspontja	II - 7401
4.	A dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés elemzésére vonatkozó negyedik jogalapról	II - 7407
		II - 7445

A negyedik jogalap első részéről: a harmadik országbeli termelők közösségi piacról való kivonulása, valamint bizonyos közösségi termelők termelésének átirányítása és csökkentése által a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatás	II - 7408
A felek érvei	II - 7408
A Törvényszék álláspontja	II - 7410
– A harmadik országbeli és közösségi termelők által felszabadított üzleti részesedésekre vonatkozó kifogásról	II - 7410
– A közösségi gazdasági ágazat általi önkéntes termelés-csökkentés mértékére és okára vonatkozó kifogásról	II - 7415
– A felperesek védelemhez való jogának megsértésére vonatkozó kifogásról	II - 7416
– A gondossági kötelezettség és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról	II - 7417
A negyedik jogalpnak a közösségi gazdasági ágazat szereplőit egyenként ért kár okaira vonatkozó második részéről	II - 7418
A felek érvei	II - 7418
A Törvényszék álláspontja	II - 7419
A negyedik jogalpnak a közösségi gazdasági ágazat termelésének csökkenésére vonatkozó harmadik részéről	II - 7422
A felek érvei	II - 7422
A Törvényszék álláspontja	II - 7423
A negyedik jogalpnak a közösségi gazdasági ágazat által viselt költségek emelkedésének hatására vonatkozó negyedik részéről	II - 7423
A felek érvei	II - 7423
A Törvényszék álláspontja	II - 7425

– A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított kifogásról	II - 7425
– A gondos ügyintézés elvének megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról	II - 7429
A negyedik jogalaphoz a Huta Laziskát ért kár elemzésével kapcsolatban az indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik részéről	II - 7430
A felek érvei	II - 7430
A Törvényszék álláspontja	II - 7431
A negyedik jogalaphoz a harmadik országokból származó behozatal hatására vonatkozó tanácsi következtetések kapcsán az indokolási kötelezettség megsértésére alapított hatodik részéről	II - 7433
A felek érvei	II - 7433
A Törvényszék álláspontja	II - 7434
5. A dömpingellenes eljárás megindítására vonatkozó információk közlésével összefüggésben a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított ötödik jogalapról	II - 7435
A felek érvei	II - 7435
A Törvényszék álláspontja	II - 7437
A költségekről	II - 7442